

Yeniden • • • MİLLÎ

MÜCADELE

BOYKOT MİLLÎ HALE
NASIL GETİRİLEBİLİR ?

**SOFOR
BOYKOTU**

**GAYRİ MİLLÎ DÜZENİN
ÇÖKÜŞ İŞARETİDİR**

17 KASIM 1970

SAYI:42

Şehir Tiyatroları «Balaban Ağa»

Piyesi İle Sola Hizmet Ediyor

Çok muhterem dava kardeşlerim, çıkarmış olduğunuz Yeniden Millî Mücadele mecmuasını devamlı olarak okumaktayım. Mecmuamızın (Mecmuamız dedim evet Yeniden Millî Mücadele mecmuası hepimizin mecmuasıdır. Sizler bu davada hizmetlerini, esirgemeyen birer mücahit olarak Millî Mücadele'yi çıkarmaktasınız ama Yeniden Millî Mücadele hepimizin mecmuasıdır) her satırı bizim için birer mücadele rehberliği özelliğinde çıkmaktadır. Hepinizden Allah razı olsun. Mecmuamızın her satırını zevkle okumaktayım; aynı zamanda her fırsatta arkadaşlara da tavsiye ederek okumalarını sağlamaya gücümün yettiği kadar bu mücadeleye katkıda bulunmaya çalışmaktayım.

Allh hepimizi muzaffer kılsın, kanımızın son damlasına kadar mücadele etmeye azmetmiş, yemin etmiş kişileriz. Allah sizin gibi değerli mücahit arkadaşları başımızdan eksik etmesin. ZAFER ALLAH'A İNANANLARINDIR.

Sizlere Şehir tiyatrosunda oynanmakta olan acı bir gerçeği bildirmek benim için bir vazifedir. Evet değerli müslüman mücahit kardeşlerim. Bir müslüman ülkesinde din ve imanla alay edilmektedir.

Kadıköy Şehir Tiyatrosunda BALABAN AĞA diye üç perdelli komedi bir eser oynanmaktadır. Ancak şunu üzülerek belirtmek istiyimki emsali Rusya veya Kızıl Çinde ancak görülebilecek bir dinsizlik propogandası Türkiye'de yapılmaktadır.

Bu eserde din adamlarımızla ve islam diniyle alay edilmekte ve hatta Allah'la alay edilmektedir. Allah'ı sahneye çıkarmakta onunla dalga geçme yoluna gidilmekte. Yüce Allahımızı adaletsiz iş yapmakla suçlamakta ve hatta (haşa) Allah'ı bir kadın tüccarı yerine koyacak kadar ileri gitmektedirler.

Türk Milletinin maddi ve manevi değerlerine küfretmekte. Osmanlı İmparatorluğunun yaşayış ve inançlarıyla alay edilmekte O zamanki paşaları birer cahil okuma yazmıyandan yoksun kadın ve içki düşkünü birer yobaz olarak göstermektedir.

Komünizmi met edencesine bir sol propogandası yapılmaktadır. Komünistlerin milletin ecdatları ve tarihiyle alay etmekte ve onları haksız birer sömürgeci olarak propoganda yaptıkları şu günlerde onlara paralel olarak birer dinsizlik (komünizm) propogandası şeklinde seyirciye komedi şeklinde dinsizlik aşulamakta ve Allaha isyan duygularını aşılamaktadırlar.

Hiç kimsenin bir milletin din ve tarihiyle alay etmeye hakkı yoktur. Hele bu Türkiye gibi nüfusunun % 90'ının müslüman ve tarihinin birer zafer abidesi olarak tanınan bir devlette Yüce Allahımızla ve her zaman bizim için birer iftihar vesilesi olan tarihimize alay etmeye hakları yoktur.

Bu eser bir şehir tiyatrosunda oynanmaktadır. İstanbul belediyesine bağlı bir kuruluştur. Müslüman Türk halkından almış oldukları vergilerle kurulan ve Müslüman halkın reyleriyle seçilen sayın Belediye başkanımız Fahir Atabey'den bu eserlerin kaldırılması ve oynatılmaması için emir vermelerini rica ediyoruz.

Hasan Sönmez İşler
(İstanbul Yüksek Tekniker Okulu Talebesi)

Marashlı Köylüler:

BİZİ İŞİTİN

Anadolium, yüzü gülmeyen köylün ızdırıp içerisinde inliyor. Gün geçtikçe inilti kat kat artıyor. Mahzun Anadolium köylün derdiyle kendi haline terkedilmek isteniyor. Boş durmadılar. Çalıştılar, çabaladılar. Dertlerine derman aradılar. Ne aradıysa buldular, derde dermandan başka. Gittiği kapılardan bitkin, bıkkın, eli boş, gözü yaş geri döndü.

Dertlidir dedik. Nedir köylünün derdi biliyor musunuz? Okul! Okul ama ortaokul değil, ilkokul. Belki köylün hiç okulu yok mu? Diyeceksiniz. Hayır var. Hem de otuz dokuz kırk seneden bu yana. O zamandan bugüne kadar köyde beş tane okul binası yapıldı. Şimdiki bina beşincisidir. Bunları devlet mi yaptırdı? Hayır, hayır kardeşim! Hepsini hiç bir yerden yardım görmemesizin kendi elleriyle yaptılar. Şu anda tedrisata devam edilen okul binası çürümüştür. Kışın yağmuruna, karına, tipisine tahammül edemez olmuş. Daima çöküp yıkılmakla karşı karşıyadır. Bu hususta köylün muhtarı Ö. Öztürk bey amca ilgili mercilere durumu zamanında bildirdi. Dilekçe dilekçe üstüne. Üç tane dilekçe verdi. Yine değişen bir şey yok.

İşte köylünün kalbinde yaralar açan derdi. Okullarında yüz öğrenci okuyor. Düşünün kardeşim az değil yüz öğrenci. Şimdi köylün küçükleri ama yarının büyükleridir. Hepsinin ölümüne sebep olacak bir felâketi Allah göstermesin. Temennimiz budur. Ya vukubulur sa. Bunları kaleme alırken tül lerim ürperiyor. Sanki bir ödün gibi elbisemi delectek. Ayrıca öğretmenlerden bir tane de okulun lojmanında aile siyle kalıyor.

Bu, köylün dertlerinden sadece bir tanesidir. Daha bir çok dertleri vardır. Su, yol, doktor, alın teri elinin emeği kazancının değerlendirilmeyişi ve sair gibi. Köylünün kazancına yüzde dört zam yapılırken, Ya hudinin, Rum'un, Ermeni'nin kazancına yüzde kırk yapılır. Neden? Köylü satacağını düşük fiyatla satarken alacaklarını dolgun fiyatla almakta. Bu

Kaderin mi bu ?

Daha dün bütün dünya söz ederken zaferinden
Bu gün küskün, bu gün mahsunsun, neden ?
Kırdığın esaret zincirleriyle kendin esir olmuşsun
Bumudur, bumudur yazılan kader'in ezelden ?

Okulların da ilim yok, hepsi yıkım yuvası
Hani Kosova, nerede kaldı Mohaç ovası
Batılılaşma dedikleri olmaz olası
Yaktı seni, yaktı beni, şimdi çıktı foyası.

Batı diye sunmuşlar yıllarca küfrü zehiri
Onlar düşman kılmış birbirine köyü şehiri
Uyamışının, şahlanışının bir an tehiri
Kafkas'a, Türkistan'a doldurmuş bunca esiri.

Hilâl uğruna sönen güneşlerin bitti mi artık ?
Ecdadın azmi, İmanı bizden gitti mi artık ?
O haşmet, o azamet şimdi yitti mi artık ?
Söyle, söyle bu ızdırıp yetti mi artık ?

Balkanlarda ezan susmuş, Azerbeycan bak esir
Şeref ayak altında, namusunda bir karış kir
Onu temizlemeden ölürsek eğer bir bir
Kabul etmesin, etmesin bizi bağrındaki kabir.

Hüseyin ÜNLÜ

DAVET

Giyime esrarlıdır,
Yahudinin siyah gocuğu.
Sen, sana dön
Ey Asil Türk çocuğu.
Atalarımız gibi,
Allah'ın yüce katında eğil.
Amerika, Rusya gibi,
Yahudinin önünde değil!
Amerika, Rusya, İngiliz, Fransız
Hepsi bir birinden kalles.
Öcünü al hepsinden,
Milli Cephe'de Birleş.

Kırkırelî'nden bir
Müslüman Türk
(İsmi Mahfuz)

tün imkânlar köylüye dönük tür. Bu imkânsızlıklar, dertler Anadolu'nun bütün köylerinde görünür. Yukarıdaki onlardan ancak bir misaldir. Hele çoğu zaman terkedilen Doğu Anadolu'nun köylerinde bunlar bir kat daha artmaktadır.

Şimdi soruyoruz sayın mesullere. Zamanında bildirildiği halde okul neden yaptırılmadı? Felâketin vukuundan sonra yapılacak yardım ve ilgilenme bir değer taşı mı? Yoksa ecdadımızın asil müslüman evlatları oldukları için mi okulları yaptırılmıyor? Vuku bulacak

hâdiseden dağdaki çoban değil sizler mes'ulsünüz. Onun için zamanında gereken tedbirleri almalısınız. Eğer gerçekten bu millete bağlı iseniz fertlerden birinin ayağına batan dikenin acısını fert kadar sizler de kalbinizde duymadıkça bu millete bağlı olduklarınızı ebediyen ispat edemeyeceksiniz. Ümit ederiz ki mesuller köylülerin dertlerine derman olurlar da Anadolu'nun yüzü güler.

Adres: Yunus KILIÇ
Yenicekale Topçah Köyü A.
dına MARAŞ

Milletin iman, ahlâk, kültür
tarih ve menfaatine bağlı
haftalık siyasi
MİLLÎ DAVÂ MECMUASI

Yıl: 1 — Sayı: 42

SAHİBİ

Ömer Ziya Belyıranlı

MESUL MÜDÜR

A. Selim Arkoç

Devamlı Yazı Kadronuz
AYKUT EDİBALI
YILMAZ KARAOGI U
NECMEDDİN TURINAY
SABAHADDİN ERİŞ

İDARE YERİ

Babiâli Cad. No: 50/4
Cağaloğlu — İstanbul
Telefon: 27 73 10

DİZGİ

Şen-AL Matbaası

BASKI

Güneş Matbaacılık T.A.Ş.
Cağaloğlu — İst.

ABONE ŞARTLARI

Bir Senelik: 70 Lira
Altı Aylık : 35 Lira
Üç Aylık : 18 Lira

FİATİ: 150 KURUŞ

BAŞYAZI

BOYKOTLAR Millî Hale Gelmelidir

Geçen hafta içinde, milletin büyük ekseriyetini ilgilendiren olay, şoförlerin boykotu idi, denebilir. Şoförler yedek parça fiatlarının ateş pahası olmasından şikâyet ediyorlardı. Elbette haklı idiler. Türkiye'mizde belli bir azınlık haricinde, herkes sakinliğin bulunmaktadır. Hemen hemen herkes halinden şikâyetçidir. Köylü, işçi, esnaf, talebe, küçük memur ve bütün halk maddi ve manevî bir sıkıntı içindedir.

Ancak bu sıkıntıların giderilmesi ve ızdırapların dindirilmesi konusunda değişik fikirler vardır. Elbette bu fikirlerin hepsi haklı ve doğru değildir. Zümrelerin ve şahısların dertlerine doğru ve derin bir bakışla bakmadıkça, çözüm yolu bulunamaz. Şu kesin bir gerçektir ki, Tete köyünde aylık geliri 15 lirayı ancak bulan müslüman Türk köylüsü, Prelli fabrikasında yahudi patronun köleleştirdiği ve sağmalıcılardaki kulübesinde perişanlığa terk edilen işçi Mehmet ile aynı köleleştirici düzenin mazlumu ve mahkumu. Yani bütün zümrelerimiz, bugün gayri millî, gayri insanî ve gayri islâmî, emperyalist köle düzenin baskısı altındadır. Ve bütün millet bu baskı altında inlemektedir. İşte; ekonomik sömürü, millî ahlakı çirkefleştirme, islâmiyete saldırma ve millî kültürü soysuzlaştırma, bu düzenin neticesidir. Ve beynelmîl yahudiliğin senelerden beri devam eden oyunudur.

Müslüman Türk köylüsünü esirleştiren, işçiyi köleleştiren, esnafı soyan memur ve talebeyi robotlaştıran bu gayri millî sisteme ve gizli hakimî beynelmîl yahudiliğe protesto mahiyetini taşımayan bir hareket, millî ızdırabı temelden silkip atmaya yönelmemiştir. Bunun için millî bir mücadele değil.

Her zümrenin sızıltısı, her ferdin ızdırabı, millet buhranının kanlı meyvesi olarak görülmedikçe, hareket gerçek büyüklüğüne vasil olamaz. Zümrelerin şikâyetleri, millî ızdırabın uğultusu haline getirilmedikçe hareketler başarılı olamaz.

Bu düşüncelerin ışığında, şoför boykotunu incelemekte zaruret vardır. Şoförlerin haklı boykotu, bütün Türkiye'de taşıma işlerini iki gün boyunca durdurabilmiştir. Boykotun sebebi oto yedek parçalarına yapılan zamları protesto etmektir. Bu protestolarında şoförler yerden, göğe kadar haklıdırlar. Zaten bu boykota iştirak edenlerin çokluğu da bunu gösteriyor. Ancak boykot ile şoförler ve millet, ızdıraplarından kurtulabilir mi? Ne şoförler, ne köylüler ve ne de işçiler, bu gayri millî sistemi değiştirip atmadıkça ve bu sistemin efendisi. Beynelmîl yahudiye ve kuyruklu tasfiye etmedikçe, ızdıraplarından kurtulamazlar. Millî kültürün muhafızı, İslâmın koruyucusu, millî ekonominin düzenleyicisi, millî devleti yeniden, demokratik yollarla kurmaya yönelmedikçe, hiç bir kurtuluş ümidi de beslemelidirler.

Ayrıca şoförlerin haklı hareketi, milleti ve bütün zümrelerini zulmü altında inleten beynelmîl yahudiliğe yönelmeli, millet bu hareketin neden yapıldığını anlamalıydı. Ayrıca millete antipatik gelecek davranışlardan sakınmalı ve hareket, asıl düşmanın kalbine yönelmeliydi. İki gün süren boykot halkın dikkatini çekmiş ve bundan halk müteessir olmuştur. Ayrıca boykot sonunda dolmuş usulünün ortadan kaldırılmasını savunanlar bile görülmüştür.

Şoförlerin haklı protestosuna sebep olan, yedek parça fiatlarının artması ve muhtemel zamlar, yeni soygunların başlangıcıdır. Ancak bu soy

gunları kimlerin tertip ettiği, yahudi uşağı basın tarafından ustalıkla gizlenir. Her şoför bilir ki, arabası kendisinin değil. Montaj fabrikalarının ve vurguncu üç beş tüccarındır. Ama bunlar kimdir? Şoför işte bunu düşünmeye ve protesto sunu, milletini sömürme köle sistemine ve beynelmîl yahudiliğe yönelmelidir.

Bugün fiat artışları sebebiyle vurgun üstüne vurgun vuranlar, soygun üstüne soygun tertipleyenler, bir avuç Yahudi, Rum ve yahudilemiş kuyruğu değil midir? Türkiye'deki verimsiz montaj sanayi, ve oto ithalatçısı kaç firma yahudi kontrolünde değildir? Bilya mı, mil. mi, rulman mı, Türk firmasının imalinde veya inhisarındadır? Hem sermaye miktarı ve hem de teşebbüs adedi itibarıyla, oto sanayi ve ticareti, yahudilik tarafından kontrol edilmektedir.

Durum bu olduğuna göre hiç bir iktisadî talep, işçinin, şoförün yüzünü güldüren bir netice alamayacaktır.

Boykot veya grev tarzında bir hareketin, sadece bir protesto hareketi olarak manası açık değildir. Bir protesto şeklini, millî veya gayri millî hale getiren hareketin yönlenmesi gayet önemlidir. Eğer bir hareket milletin düşmanlarını ortaya seriyor ve suçluyorsa, iktisadî taleplerini, millî mücadeleden kesin hedefleri ile birleştiriyorsa millîdir. Böyle bir grev millî olur. Böyle bir boykot millî olabilir.

Türkiye'de milletin mücadelesinde yepyeni bir safha olan, millî mücadelemiz bugün zümrelerimizin istek ve sıkıntılarına eğilmesi ve haklı isteklerin davacısı olmak vazifesi kesindir. Ancak bu şekliyle milletin temeli olan işçi, köylü ve esnafa, kurtuluşun milletini kurtuluş olduğunu göstermek mümkün olur. Yine bu suretledir ki, haklı isteklerin hain komünist yalanları tarafından istismarına mani olunabilir.

Eğer işçinin, köylünün ve bütün milletin ızdırabını görmek, ızdırabının kaynağını bilmek ve kitlelere isteklerinin karşılanmasında rehberlik yapmak gerekmektedir. Halkımızın marxist propaganda ile zehirlenmesine, kozmopolit düzenin millî hayatı gürütmesine ancak böylece mani olunabilir. Asıl itibarıyla demokratik olan millî mücadele hareketinin, milyonların aktif desteği ne kavuşması ve ulvî hedeflerine vasil olması için de bu şarttır.

Şoför boykotunun, ilham ettiği dersleri şöylece özetlemeliyiz:

1. Şoför boykotu temel istekleri itibarıyla haklı bir çılgın mahiyetindedir. Montaj vurgunlarının, ithalat skandallarının efendisi beynelmîl yahudinin tecavüz ve sömürmesinden namuslu sanayici ve tüccar korunmalı. Fiat oynamalarından yapılan vurgunlara mani olunmalı. Şoförün iktisadî, içtimai garantilere kavuşması temin edilmeli.

2. Bir protesto hareketi ancak, hedefi millî mücadelenin şerefli hedefini paylaştığı, millet düşmanlarının maskesini alaşağı ettiği, hareket millî idealin takipçisi, millî kadro tarafından yönetildiği takdirde millîdir. Ve ızdırap çılgınlığını milletin feryadı haline getirmediği, isteklerini millî mücadelenin hedeflerine bağlamadıkça başarı kazanamaz.

Önümüzdeki seneler, bütün protesto hareketleri millet düşmanı kuvvetlerin kalbine yönelen ve milletin davasını savunan millî mücadelenin protesto hareketleri olacaktır.

Yeniden Millî Mücadele

Meclis, Millî İradenin Temsilcisi Olmak İçin Ne Yapmalıdır?

1 Kasım 1970 günü Büyük Millet Meclisi toplandı. Bu müddetten beri, Türk siyasi hayatında görülen dalgalanmalar, meclisin açılmasıyla kendini iyice gösterdi. Sandalye hırsı, menfaat kaygusu, ya da ajanlık duygularıyla Meclise giren sözüm ona temsilcilerin ehliyetleri bir kere daha anlaşılmış oldu. Meclis Başkanlık seçimleri, orayı dolduran gövdelerin uyuklayan gözlerine ve «Ahfeş'in keçisi» misali sallanan başlara sahip olduğunu yakinen gözler önüne serdi.

Düşünün bir kere!... Son açılış günü olan 1 Kasım'da Mecliste 448 üye bulunması gerekirken, o günden bu yana 50 den fazlası meclise gelmemiştir. Bu tam manası ile lâkaydlık değil de nedir?... Bu birincisi...

Başkanlık seçimleri için ilk oylamaya katılan 381 milletvekilinden 53 tanesi boş oy kullanmıştır. Bu arada aday olmayan bir çok kişiye oy kullanılmış, ayrıca parlamento üyesi olmayan şahısların isimleri de oy pusulalarına geçmiştir. Durum: meclisin ciddiyeti ile kabili telif olmayan bir keyfiyettir. Bu da ikincisi.

Bir üçüncüsü de milletin kaderini ellerinde bulunduran insanların mesuliyetlerini müdrik hareket edecekleri yerde, gayet rahat ve millî ızdıraptan uzak bulunabilmeleridir. Bu arada «yattı balık yan gider» tabirine taş çıkartan gayri mesul temsilcilerin bulunması bir yana; sayın Demirel'in meclis buhranı söz konusu iken «tesis, kordela» meseleleri için gezilere çıkması, pek mesuliyetle bağdaşacak bir durum değildir.

MECLİSTE DURUM NEDİR?

Meclisin açılışının üzerinden 15 gün geçmiştir. Adalet Partisi 5. Genel Kongresinden bir hafta önce Meclis Başkanı Ferruh Bozbeyli başkanlıktan istifa etmişti. Bozbeyli'nin istifası ile Büyük Millet Meclisi başkansız açılmıştı. O günden bu yana meclisin ciddiyetten uzak ve gayri mesul tutumları birbirini takip etti.

Bozbeyli, 5 yıllık başkanlık görevinden ayrılırken bazı açıklamalarda bulunmuştu. Gerçi bu açıklamalar daha evvelki bazı konuşmalarıyla ezat teşkil eder gibiyse de meclisin bugünkü

vaziyeti onun iddialarında gerçeklik payının varlığını göstermektedir. Bozbeyli diyordu ki: «Meclis komisyonlarının tümü de çalışmaz haldedir. Üyeler kayıtsızdır. Parlamento üyelerinin mal beyanı konusu hala sonuçlanmadı. Ve yine parlamento üyelerinin Anayasasının 87. maddesi icabı hangi görevleri yapıp yapmayacağı bir şekle bağlanamadı. (Cumhuriyet 15 Ekim 1970) Bu itiraflara bir açıklama daha ilave edersek söyleyenlerin doğruluk kesbedeceğine inanıyoruz.

Uşak millet vekili Adil Turan bir yazısında şöyle demektedir. «Önemli bir tasarının 17 parmakla kanunlaştığını bizzat saymışımdır. Çok zaman 20-30 kişi ile kanunlar çıkmış, ulus sorunları görüşülmüştür.» (Cumhuriyet 31.1.1970)

Bu açık beyan karşısında eski meclis başkanının itirafını AP'nin kozmopolitizm'e yönelmiş yöneticileri ne kadar örtbas etmeye çalışırsa çalışsın, «görünen köy kılavuz istemez» Gerçi Bozbeyli bahsetmiş olduğu beş yıllık devrenin bu kayıtsız mesuliyetlerinden, istifa etmekle kurutulmuş olamayacaktır. Ama, onun bu itiraflarını inkar etmekte meclise başkan çıkarmak olan AP gurubunun mesuliyetlerini ortadan kaldıramaz.

Sen hem başkanlık seçimlerine katılma, hem de meclis çalışmaya başladıktan sonra başkan üzerinde iyi vlya kötü konuşmalarda bulun. Ayrıca eski bir meclis başkanının «üyeler kayıtsızdır» diye yaptığı açıklamaya «aslı yoktur» diye cevap ver. Hayır beyleri!... Mesuliyetinizi müdrik olarak konuşun. Hatalarınızı kabul etmesini bilin. Müsbet icraatlarınızı alınızın aklı ile şerefle haykırın. Ama bu «kervan böyle giderse» acı itiraflardan ve ithamardan kurtulamayacaksınız.

MECLİS NEDEN BU DURUMA DÜŞTÜ?

Büyük Millet Meclisi, millî iradeyle temsil etmektedir. B. Millet Meclisi İstiklal Harbinin zaruretlerinden doğmuştur. Düşmana karşı idealleri uğrunda şehid düşen ecdadın kanları üzerine bina edilen mecliste ancak onun idealleri temsil edilmelidir. İlk mecliste «hakkıdır hakka tapın milletimin istiklâl» sözleri defaatle ayak-

ta alkışlanmıştır. Meclis üzerinde ihtikâr yolunu takip etmek isteyen kör zihniyetin, hemen ilk meclisin ideallerine ve istiklâl heyecanına dönmesi bir zaruret olmaktadır. Bunun için parlamenterler, her türlü parti taassubundan sıyrılmalı ve üzerlerindeki mason diktasına son vermelidir. Zira milletimizi yahudî ideallerine peşkeş çekmenin çirkin bir âleti olan masonluk, her partiden temin ettiği adamları vasıtası ile meclisi bir çıkmaza ve korkunç bir kozmopolitizme sürüklemektedir. Ve aynı meş'um zihniyet, mecliste millî meselelerimizin (Kıbrıs, Batı Trakya, Türkistan) aktif olarak çözümüne mani olduğu gibi, dahillî ızdıraplarımıza da sahip çıkmamaktadır. Böylece Kıbrıstaki kardeşlerimiz, düşmanın cinayetlerine terkedilirken, dahillî ızdıraplarımız da komünistlerin istismarına bırakılmaktadır. Meclise bir başkan seçilemeyişi gibi aktüel bir buhranın derinliğinde, mason zihniyetinin âdi ve görünmez plânlarını aramak gerekir.

Meclis, kasden böyle bir buhrana sokulurken milletin muayyen kademelerinden boykot ve grevler vasıtası ile protesto hareketleri başlamıştır. Hemen her boykotta sözcüler, meclisin çalışmayışını kınamış ve kendi meselelerini meclisin çözebileceğini belirtmişlerdir. Bu durum böyle devam ederse haklı protesto hareketleri komünist ajitroplar tarafından çıkırından çıkarılacak ve Türkiye iç harbe sokulmak istenecektir.

Durum bu derece vahimken Sayın Demirel'in «Başkanın seçilemeyişi bir usul aksaklığıdır.» diyerek kaşarlanmış politikacılara konuşma fırsatı vermesi aczinin yanında, meclis seçimleri üzerinde, bir ortaklığı işaret etmektedir. Demirel'in bu aczinden istifade eden İnönü, hemen «azlık partisinden de başkan seçilebilir» diye başkanlık seçimlerine adaylığını koyması ve ardından partiler arası toplantıların gelmesi «Meclis başkanlığının pazarlık konusu» olduğunu göstermektedir.

Pazarlıkla iş başına geçen bir başkanın ise ne gibi bağlayıcı durumlarla karşı karşıya kalacağı açıktır. Zira menfaatleri haleldâr olan gruplar, hemen pazarlık toplantılarını hatırlatacak ve kendi çıkarlarının savunucusu durumunda olacaklardır. Zaten 1 Kasımdan itibaren meclis, sîn çalışmayışı her saat için 30 bin liraya mal olmaktadır.

Evet, milletin imkanları ile meclisi dolduran insanlar, 1 Kasımdan beri mecliste bulundukları her saat için 30 bin lirayı aralarında paylaşmaktadırlar.

Meclis saatlerinin ciddiyetten uzak ve mesuliyetsiz davranışları Büyük Millet Meclisinin ta-

(Devamı 14. Sayfada)

Disk'in Adana'da masum işçiyi tahrikleri

Uzun zamandan beri devam eden işçi hareketlerine geçtiğimiz hafta bir yenisi daha eklendi. Adana'nın en büyük iş yerlerinden biri olan Bossa Basma Fabrikası Salı günü işçiler tarafından işgal edilmiş, daha sonra kanlı olaylar birbirini takip etmiş, nihayet 100'e yakın yaralı ve milyonlarca lira zarardan sonra emniyet sağlanabilmiştir.

● Bilindiği gibi 16 Haziran işçi hadiselerinden sonra, DİSK'in ihanetlerini ve istismarını bizzat gözleriyle gören işçiler kitle halinde DİSK'ten istifaya başlamışlardı. DİSK yöneticileri bu istifaya olaylarının önüne geçebilmek ve diğer sendikaları yıpratarak bütün işçi kitlelerini kendilerine bağlayabilmek için yeni tertiplerin peşin-

de koşmaktadırlar. Bu cümleden olarak DİSK, TİP, TÖS; ve DEV-GENÇ'in de yardımıyla Bossa Basma Fabrikasını işgal etmiştir.

Ne var ki bu işgali yapanlar büyük bir işçi kitlesi değildir. Aksine işgal DİSK'in zorlaması, TİP ve DEV-GENÇ'in tahrikleri ve TÖS'ün yardımıyla başlatılmıştır. Masum işçi kitlesi zorla ve tehditle işgale sürüklenmiştir. Hadiselerde Dev-Genç militanlarının ve TÖS yöneticilerinin boy göstermesi bunun en açık delilidir.

● Daha sonra bu ihtilâl girketlerinin ihanetini anlayan işçiler iş başı yapmak istemişlerdir.

Fakat işçilikle ilgisi olmayan bir avuç millîtanın işgali sürdürmek bahanesiyle işçilere hücum etmesiyle olaylar çıkmıştır. Daha sonra duruma polis müdahale etmek zorunda kalmıştır. Ancak işgalciler bu fırsatı da kaçırmamışlar, işçi ile polisi karşı karşıya getirebilmek için ken dilerine işçi süsü vererek polise hücum etmişlerdir. Böylece masum işçiyle, onun kardeşi polis ve ordu, komünist militanların plânıyla karşı karşıya gelmiş ve tekrar kardeş kanı akmıştır.

Dikkat edilirse komünistler 16 Haziran hadiselerinde de aynı oyuna başvurmuşlardı. O zaman da işçinin arasına sızarak onu tahrik etmişler, polise ve orduya saldırtmışlardır. Komünist komploları her vakit aynıdır. Yeter ki anlaşılsın.

Hâdiselerle ilgili olarak pek çok kişi göz altına alınmış bir çoğu da adliye sevk edilerek tutuklanmıştır. Göz altına alınanlar arasında DİSK Genel Başkan Vekili İbrahim Çetkin, Maden-İş Sendikası Başkanı ve Güney İleri Temsilcisi Ahmet Akbıyık, TÖS Adana Şubesi Başkanı Emin Tunçbilek de bulunmaktadır. TÖS'ün öğretmen meselelerini halletmek gayesiyle kurulduğunu ileri sürenler, yapılan yatırımlara dik kat etsinler.

Defalarca yazdık. Yine de tekrar edelim. Bu hadiselerin sorumlusu ne işçidir, ne de polis. Bütün bu olayların gerçek faili, görünmeyen yüzüyle Türkiye Gizli Komünist Partisi, görünen

yüzüyle kanunî teşkilâtlanış hücreleri olan TİP ve DEV-GENÇ teşkilâtları ile DİSK ve TÖS yöneticileridir. Bu ihtilâl girketlerinin ne işçinin ne de topyekün bütün milletin buhranı ile en ufak bir ilgileri yoktur. Bir müddet önce işçi haklarından dem vuran Kemal Türkler bugün Avrupa'dadır. Kendi derdiyle meşguldür ve kendisini masum işçinin alın teriyle Avrupa hastahanelerinde tedavi ettirmektedir. Fakat bir işçinin aspirine verecek parası yoktur. İşçiden yana olanların, eşitlikten söz edenlerin samimiyetlerinin ölçüsünü artık işçilerimiz anlamıştır. Kendisine hazırlanan tuzakların, oynanan oyunların cezasını elbette verecektir.

İşçinin sıkıntısı milletin buhranından ayrı olarak düşünülemez. Ve milletin iktisadi buhranı beynelmilel millet düşmanlarının yürüttüğü iktisadi savaşta milletçe yenik düşmemizden ileri gelmektedir. Memleket ekonomisinin %70 ine beynelmilel yahudi, rum ve ermeni tröstleri hakimdir. Milletin serveti, işçinin alınteri ya İsrail'e, ya da Yunanistan'a kaçırmaktadır. İşçi vurguncu ve komprador yahudinin, yahut da ermeni ve rumun fabrikasında karın tokluğuna, gayri insani şartlar altında çalışmaya mecbur bırakılmaktadır.

Fabrika sahipleriyle anlaşılan sendika yöneticileri de masum işçiyi istismar etmek için yarış etmektedirler. Komünist Sendika DİSK ise mazlum işçinin kanı ve alın teri üzerinde, Moskova'nın direktifleriyle ihtilâl plânları hazırlamaktadır. Bunun için de her fırsatta işgal, grev ve yürüyüş gibi hakları istismar ederek anarşiyi hızlandırmaktadır. İşte işçi hadiseleri ve Adana'daki son işgal hareketini vuzuha kavuşturan ger çekler bunlardır.

Fakat işçilerimiz artık dostunu, düşmanını anlamıştır. İzdırabının gerçek failini ve bunu istismar etmek isteyen komünist hücrelerini öğrenme başlamıştır. Ve millet düşmanlarına karşı yürüten millî mücadelede yerlerini almaya kararlıdır.

İktisadi Tehlikeler Büyüyor

İktisadi hayatımızı bir zelzele gibi sarsan ve yeni krizlerin meydana gelmesine sebep olan devalüasyon, yandan sonra, söylemiştik: Zamlar gelecek, fiatlar artacak. Türk parasının kıymeti %66.6 nisbetinde düşürüldükten sonra, bir zam furıyası ortaldığı sarmıştı. Yetkililerin zam yoktur, fiatlar yükselmeyecektir feryatları arasında sekere, akaryakıt, nakli vasıtalarına, meyva, sebze ve zahire fiatlarına, ithal mallarına %10-60 arasında zam yapıldı. Zarurî ihtiyaç maddelerinin fiatları yükseltildi.

Güya dış ticaret açıklarını kapatmak ve memleket iktisadi hayatının istikrarını temin etmek için yapıldığı söylenen devalüasyon, mevcut istikrarı da kökünden ayırıp götürdü. Küçük bir azınlığın cepleri ve kasaları dolarken, meselâ ithalatımıza ha kim bulunan yahudi patronları vurgunu vururken, millete büyük külfetler yüklendi. Dar gelirli işçi, köylü, memur ve esnafın sıkıntı ve ızdırabı katmerli hale getirildi.

Meydana gelen bu gelişmeler, devlet bütçesini de sarstı. Her yıl olduğu gibi bütçenin gelir ve giderleri arasında büyük bir muvazenesizlik belirdi. 1969 senesindeki 1 milyar 800 milyon lirayı geçen bütçe açığı, bu sene daha da kabardı. Bunun üzerine gelsin bakalım vergiler.

ZAMLARIN VERGİLERİN SONU NE OLACAK?

Bu seferde vergi fırtınası başladı. Bütçe açıklarını kapatmanın en

kolay ve kestirme yolu yeni vergiler ihdas etmek veya eskilerini arttırmaktır. Bizim gayri mesul ve millet ızdırabından uzak, gündelik politika cılarımız da her zaman bu yolu takip ederler. Yine olan bu millete olur. Dar gelirli vatandaş bu yükün altında ezilir, kalır. Sanayici ve tüccar bu yükü çeşitli yollarla hafifletir. Ancak işçi, memur, esnaf, köylü dolaylı yollarla bu yükü sırtlayacaktır. Nitekim son günlerde, işletme vergisi diye vergi ihdas edildi. Onu emlak vergisi diye bir başkası takip etti. Derken inşaat vergisinin sumu lü genişletildi. Yakında bunları diğerleri takip edecektir.

Bunlar Türkiye'deki gayri millî düzenin tabii meyveleridir. Bu düzen ancak mason saltanatının devamına yarar. Yahudi hristiyan sermayesi millî zenginliğimizi ve servetimizi soyar... Millî sermayenin büyümesini, millî sanayinin kurulmasını önler. Bu düzen milletin iktisadi sıkıntısını, içtimai sefaletini sağlar. Çünkü bu düzen ve onun bu günkü müesseseleri gayri millîdir. Her şeyi ile millî ve millet menfaatlerini hakim kılan bir düzen kurulmadan, bu dertlerin çözülmesi mümkün değildir.

GÜNLÜK POLİTİKACILARIN BASİT TEDBİRLERİ :

Bugünkü iktidarların işi kolay. Dış ticaretimiz mi açık verdi? Çaresi var. Yabancı devletler ve milletlerarası kredi müesseseleri sağolsun. Derhal krediler alınır, devlet bir yılın daha borcun altına girer. Yahut da yardım için yabancı milletlere yol açılır.

Devlet bütçesi mi denkleşmiyor? O da basittir esasında. Yeni vergiler konur. Eskiler takviye edilir. Yahut devlet Türkiye'deki gayri millî patronlardan borç para temin eder. Bunlarda vermezse devlet gelecek senenin gelirlerini bu seneden yemeye başlar. Dış ticaret açık veriyorsa, bunun çaresi bellidir. İthalâtı tahdit etmek, ihracatı teşvik ve himaye etmek, her sene dışarıya millî yarılarca lirayı kaçırarak para ve döviz kaçakçılarına fırsat vermemek, yahudi, rum, ermeni ithalatçıların vurgunlarına ve millî ekonomiye hazırladıkları sabotajlara mani olmak.

Devlet bütçesi açık veriyorsa, masrafların görülmedik bir israfla çar çur edilmesine mani olmak gerekir. Tütyü bitmedik yetimlerin hakkı olan devlet gelirleri lüks yatırımlar için değil millî ihtiyaçların karşılanması için harcanır. Memleketi-

mizde, milyarlarca varan vergi kaçakçılığına mani olunur.

VERGİ KAÇAKÇILARINA MANİ OLUNMUYOR

Türkiye'de bu gün devletten millî yarılarca vergi kaçırılmaktadır. Devlet gelirlerinin en önemlisi vergilerdir. Bu gün devletin bu gelir kaynağı yeterli kadar işlememektedir.

1968 yılında yapılan bir inceleme göre gizlenen gelir o sene 504 milyon geçmektedir. Hesap uzmanlarının bir incelemesinde 15 yılda gizlenen yani vergiden kaçırılan gelir 4 milyar lirayı geçmektedir. Ancak bu rakam sadece tesadüflerle tesbit edilebilmiştir. Ve kaçırılan vergilerin gerçek miktarını yansıtmamaktadır.

Vergi kaçakçılığı yüksek gelir dilimlerinde çok fazla olmaktadır. Türkiye iktisadi ve ticari hayatını büyük rismetle elinde bulunduran yahudi, rum, ermeni patronlar devlete vergi vermeyerek her türlü dalavereyi yapmaktadırlar. Yahudi Mişon Türkiye devletine vereceği vergiyi İsrail'e kaçırmaya çalışıyor. Rum Hristo efendi ise Atina'ya transfer etmeye bakıyor. Vergi muafiyetlerinden istifade ile imtiyazlı olarak memleketimize gelen yabancı sermaye müesseseleri de bunun dışında de

(Devamı, Gelecek Sayıda)

Siyonizme Karşı Bir Fransız Milliyetçisi Olan De Gaulle Öldü

DE GAULLE DİYOR Kİ :
«— MAZOLELER (TAPINAK ŞEKLİNDE MEZARLAR) KÜÇÜK ADAMLARA
AİTTİR. BÜYÜK ADAMLARA İSE BİR MEZAR TAŞI VE BİR İSİM...»
KÂFİDİR.

Nihayet De Gaulle de gitti. Fransa ve bütün dünya onun ölümüne alâka duydu. Bu alâka haklı bir sebebe dayanıyordu. Nasır'ın ölümünde de bütün dikkatler Mısır ve Arap alemi üzerinde toplanmıştı. Nasır zulmuyla ve bu zulmü meşru gösteren kesif *. Propagandayla ayakta kalabilmişti. Fakat De Gaulle böyle değildi. Beynelmilel yahudiliğin boy hedefi olmuş, kendi memleketindeki mason, komünist ve yahudi üçlünün halledilmesi gereken tek düşmanı haline gelmişti.

De Gaulle mağrurdu. Fransa sıkışık bir vaziyete düşünce derhal kendisini devletin başına davet ederlerdi. O da her işine, bıraktığı yerden başlardı. Hasımlarının en çok tenkid ettiği husus, onun diktatör oluşudur. Halbuki bu tamamen yalandı. Ama De Gaulle'ün yıpratılması, gözden düşürülmesi icab ederdi. Bunun için Fransa'da ve bütün dünyada yahudi kontrolündeki basın De Gaulle'e ver yansın ateşe başlardı. Komünistler de onun büyük hasımlarındandı. İktidardan düşmesinde büyük rol oynadılar.

1967 Haziranı Arap-İsrail harbinde General De Gaulle'ün yürüttüğü politika bütün dünyada akisler uyandırdı. İsrail'e silah satışını durdurduğu gibi, Araplara yardıma başladı. Yürütülen bu politika dahl, generalin yahudilerce takdir edilmemesine kâfi sebeptir. De Gaulle bununla da yetinmedi ve kapitalist komünist blokların yıkılması, milletler hür idareleri istikametinde hareket etme imkânının tanınmasında bütün engellere karşı savaşaacağını ilân etti. Bu iddianın beynelmilel yahudiliğin milletleri kutuplara ayırma plânının bir devlet reisi tarafından, hem de bir iki asırdır tahriklerle temelleri sarsılmış bir Avrupa ülkesinin Cumhurbaşkanı tarafından bütün dünyaya ilân edilmesi, beynelmilel yahudiliğe ve beynelmilel komünizme vurulmuş en büyük darbe oldu.

Bunun üzerine bütün yahudi havraları, mason locaları harekete geçti. De Gaulle mutlaka devrilmeliydi. Zira ihtiyar generalin atak konuşmaları Fransız halkı tarafından takdirle karşılanıyor. Fransa'nın İski imparatorluk yıllarındaki haşmetine ve otoritesine ulaşması şevki halk kitlelerine sirayet ediyordu. Bütün bunların yanında mutaassıp bir katolik olan De Gaulle, inançları yönüyle de mazbuttu. Kiliseye devam ederdi.

Komünistler de boş durmadı. Onun iktidardan devrilmesi için ortak-cephe taklitlerine hız verdiler. Ilımlı orta, kıyı-köşe bütün solcu gruplar ona karşı cephe aldılar. Meclis oyunları ile her çareyi denediler. Yahudi Jean-Jac Servan Shraiber'den, komünist Valdek Roche'a kadar hepsi, Fransa'nın başında milliyetçi bir liderin bulunmasına tahammül edemediler.

Fransada basının tek bir meselesi kalmıştı. De Gaulle her gün onun aleyhine olan havayı geliştirmeye çalışıyorlardı.

DE GAULLE İNZİVAYA ÇEKİLİYOR

Ve günü geldi, De Gaulle düştü.

Paris'te kaşahanelerde, saraylarda oturmaya alışık olan De Gaulle, indiği devlet reisliğinden sonra, doğru küçük bir köyü andıran Colombey-Les-Devx-Eglises'e kendi kasabasına döndü. Orada sakın bir yaşayışın içine girdi. Seksenlik yaşın verdiği sükunet hali, onu tesiri altına aldı.

Kendini inzivaya alıştırmaya çalıştı.

Gayesi, hatıralarını yazmaktı. De Gaulle gibi birinci ve ikinci dünya harplerine girmiş, Yahudi devlet başkanlarıyla mason idarecilerle, komünist şeflerle masa başlarında çekişmelerle ömrünü geçirmiş bir ihtiyar generalin elbette söyleyecek bir şeyleri olmalıydı.

DE GAULLE'Ü YALTA'YA

SOKMADILAR

Meselâ, II. Dünya Harbi sonunda Yalta'da, dünya yahudiliğinin plânlı hedeflerinin gerçekleşmesi için Amerikan ve Rus liderleri bir araya geldiler. Yahudi Roosevelt ve Komünist şef Stalin gizlice anlaştı.

Dünyanın komünist ve kapitalist bloklara bölünmesi işte o zaman olmuştu. Son dünya harbi, Hitler'i halletmekle kalmamış, Avrupayı komünistlere teslim edivermişti. Halbuki bu harpte Ruslar mağlup olmuş, ancak Amerika ve İngiltere'nin yardımıyla kendini toplama imkânı bulmuştu. Böyle bir zamanda bütün Doğu Avrupa ülkeleri Macaristan, Polonya, D. Almanya, Romanya, Yugoslavya ve Bulgaristanın komünistlere teslim edilivermişti. Böyle bir kıta'nın yarısı doğrudan doğruya esaret altına itilmiş oldu.

Bunlara ilâveten Asya'nın yarısını teşkil e-

— Siyonizm aleyhtarı politikasıyla Fransa'ya gerçek hüviyetini kazandıran De Gaulle. Fakat De Gaulle çizdiği politikayı gerçekleştirmeden başkanlıktan düşürülmüştü.

den kıta Çin'i de komünistleştirildi. Her şey bir intizam dahilinde geliyor; dünya; bütün insanlığın gözleri önünde komünizmin kucagina itiliyordu. Türkiye üzerinde de kararların alındığı bu toplantılardan Türk hükümetlerinin haberi bile yoktu.

Yalta konferansı ki bu yıl 25. yıldönümüdür. bütün milletleri hiç farkına bile varmadan beynelmilel yahudiliğin girdabına sokuvermişti.

YALTA VE DE GAULLE

Önemli kararların alındığı, açıkçası dünyanın taksim edildiği Yalta konferansında yalnız iki kişi söz sahibi idi: Biri, Amerikan Cumhurbaşkanı yahudi Roosevelt, diğeri komünist şef Stalin. Temaül odur ki Avrupa'yı alâkalandıran bir meselede Fransa ön sırayı işgal eden devletler arasında olurdu. Her nedense Yalta toplantısına De Gaulle alınmadı. Israrla generalin ekartesi için uğraşıldı. Tabi De Gaulle kendisine oynanan oyunları bilmez değildi. Aynı zamanda kurnazdı da. Fakat ne de olsa bu meş'um anlaşma tesirini beş, on yıl sonra daha fena şekilde tezahur ettirdi. Milletler iki kampın köleleri haline gelmişlerdi. Hal böyle olunca, De Gaulle'e düşen şey asker kafasıyla bodoslama yürümek oldu. Amerika, İngiltere, İsrail, Rusya; onun blokları red deden ataklarını hazmedemez hale geldiler. İngiltere'yi Ortak Pazar'a almadı. İngiltere'yi Avrupalı bile saymamağa kalktı. Bunun altında Protestanlığa olan kını yatıyordu.

TÜRKLER VE DE GAULLE

De Gaulle hakkında söylenelere ilâve etmek gerekir ki o, Türkleri takdir eden bir askerdir. Ama bir hristiyandı. Dolmabahçe sarayını gezirken Cumhurbaşkanı Cevdet Sunay'la konuşur. Osmanlı imparatorluğu hakkında övgülü sözler söyler. Daha doğrusu bizi geçmişimizle bilir. «Büyük millet» olduğumuzu ifade eder.

Konuşmalar esnasında Cevdet Sunay'a bizim millî kıyafetlerimizi görmek istediğini söyler. Cumhurbaşkanı üzerindeki son moda elbiseyi gösterir ve:

— İşte, üzerimde. der gibi bir mana ile mukabele eder. İhtiyar general nezaketten mevzu-yu değiştirir.

Bir başka husus ta De Gaulle Türkiye'ye geldiğinde ilk işi bir kiliseye koşmak olmuştu. Bir devlet reisinin kiliseye gidip, papazların idare ettiği törenlere iştirak etmesi, yurdumuz aydınlarınca pek garip karşılanmıştı. Komünist ve mason basın milletin zihnine yerleşecek «Ya bizinkiler ne yapıyorlar» gibi haklı bir kanaati silmek için direkt olarak din aleyhtarlığına hız vermişlerdi.

Gene bir defasında Kanada'ya resmi bir ziyarette idi. Orada eski bir Fransız kolonisi olan Quebec'e uğradı.

— Yaşasın hür Quebec! diye bağırды.

Buranın ahali si Fransızdı. De Gaulle hendi ırkdaşlarının bulunduğu ülkenin istiklâl mücadelesine destek oluyordu. Onun cesareti belki apolitik çıkış bütün dünyada yankılandı. Esir ülkelerin davaları meşrutiyet kazanma yoluna girdi. Ama bizinkiler, bizim mason idareciler esir kardeşlerimizin uyanışına, bırakalım açık bir destek olmayı, gizliden gizliye bir selâmla bile mukabelede bulunmadılar.

CEZAYİRİ DESTEKLEMEDİK

Bir de şu meseleye temas etmek gerek. Eski topraklarımızdan Cezayir'in istiklâl davası yıllardan beri sürüp gitmekteydi. Ve bu islâm ülkesi Fransa'nın işgali altında idi. Fakat Cezayirli müslümanlar milyonlarca can kıybederek mücadelelerini ilerlettiler. Sonra Cezayir davası Birleşmiş milletlere getirildi. Bizim mason hariciye Cezayir'i destekleyeceği yerde Fransa'nın yanında oldu. Bizim idareciler De Gaulle kadar bile olamadılar. Ve De Gaulle Cezayir'in istiklâlini tanıdı. Bize kalan da bir yüz karası

BÜYÜK ADAMLARA BİR MEZAR

TAŞI YETER

Gelmişiyse, geçmişiyse De Gaulle renkli bir tarih bıraktı gitti. Bu tarihi, hatıralarını yazarken öldü. Ne diyelim, toprağı bol olsun.

Fakat vasiyeti o kadar değişik ki, bir çok zalime ve dalkavuşa hedive olsun.

(Devamı 14. ncü Sayfada)

Kızıl Çin Canavarı Yeni Oyunlar Peşinde

— Doğu Türkistan'da milyonlarca müslüman-Türk'ü en adi usullerle katleden ve hâlâ bu zulmü devam ettiren Kızıl Çin lideri Mao Tse Tung

12 Kasım 1970 Perşembe günü Birleşmiş Milletler Genel Kurulunda Kızıl Çin'in Birleşmiş milletlere girip girmeyeceği, dolayısıyla Milliyetçi Çin'in durumu görüşüldü. Oylama sonunda Kızıl Çin bu sene de Birleşmiş Milletlere girememiştir. Fakat K. Çin, tanırma meselesi Birleşmiş Milletlere gelmeden dikkate değer bir faaliyet göstermiştir. Çin'in yürüttüğü bu diplomatik hareketler son günlerin en yoğun siyasi faaliyetleri olmuştur ve olmaktadır.

ÇİN'İN DİPLOMATİK FAALİYETLERİ

Çin'de Mao'nun başlattığı Kültür İhtilâli devresinde, batıdaki bütün diplomatlarını çekmişti. Mao, bir müddet kendi içine kapanık bir politika takip etti. Çin içersinde, komünizmin yaptığı tahribata karşı çıkan bütün unsurlar tasfiye edildi. Komünizm, Kızıl Ordunun öldürücü kamçısıyla, yerini sağlamlaştırdı. Bundan sonra Çin için dünya devletlerinin tanıması meselesi birinci mesele olarak ortaya çıkıyordu. Ve Mao, bu zaruretli hissederek faaliyete başladı. Batılı devletlerle diplomatik münasebetlere girişildi.

Bütün batılı devletlere kuvvetli bir barış taarruzu yapıldı. Bu taarruzda Çin'in kullandığı me-tot şu idi: Amerika ve Rusya'nın emperyalist olduğunu propaganda etmek ve bunlara karşı mücadeleyi teşvik etmek. Amerika etrafında veya Rusya ile ilgili nasıl bir hadise cereyan ederse etsin, hepsini emperyalizm olarak göstermek. İşte Çin, ilk iş olarak düşman hedef göstermiş, bunları tecrid etmiş, bunun karşısında, insiyatifini kendi elinde bulundurduğu bir cephe kurmak istemiştir. Bu propaganda neticesinde kendisi bir cephe teşekkül ettirememesine rağmen, elde ettiği kazanç düşmanı tecrid etmiş olmasıydı. Çin, propogandayla Rusya'yı ve Amerika'yı tecrid etmeğe az-çok muvaffak olmuştur.

Çin böylece Avrupa'da olsun, Amerika'da olsun birtakım müttefikler bulmuştur. Bunlardan ilki Kanada'dır. Kanada, Çin'i tanımıştır. Bundan sonra Çin, İtalya ile münasebetlere başlamıştır. Pariste devam eden görüşmeler 18 ay

sürmüştür. 18 aylık görüşmeden sonra İtalya'da Çin'i tanımıştır. İtalya'nın Kızıl Çin'i tanınması üzerine Milliyetçi Çin İtalya'yı protesto etmiş ve bütün diplomatik ilişkilerini kesmiştir. İtalya'nın Çini tanımada, burada yürütülen komünist faaliyetler de sebep olmuştur. Son zamanlarda, İtalya'da komünist faaliyetler hızlanmış ve devleti tehdit eder hale gelmiştir. Alınan kararlarda homünistlerin tesirleri son derece artmıştır.

Kanada ve İtalya'nın ardından Avusturya, ve Belçika da Çin ile diplomatik münasebetler kuracaklarını, bu meseleyi incelediklerini açıklamışlardır. Belçika, NATO Karargahının bulunduğu bir ülkedir. Buna rağmen Çin ile diplomatik münasebetler kurmaya teşebbüs etmiştir.

Bu arada Cezai ile beraber 18 Afrika devleti Çin meselesini Birleşmiş Milletlere getirmek için muhtıra hazırlamışlar ve bunu Birleşmiş Milletler Genel Kuruluna sunmuşlardır. Bunların ardından Lübnan, Çin ile iktisadi münasebetler kurmaya başlamış ve Çin'i tanımak istediğini açıklamıştır.

Şu anda Kızıl Çin'i tanıyan devletlerin sayısı 50 ye çıkmıştır. Daha 62 devlet Kızıl Çin'i tanımamıştır.

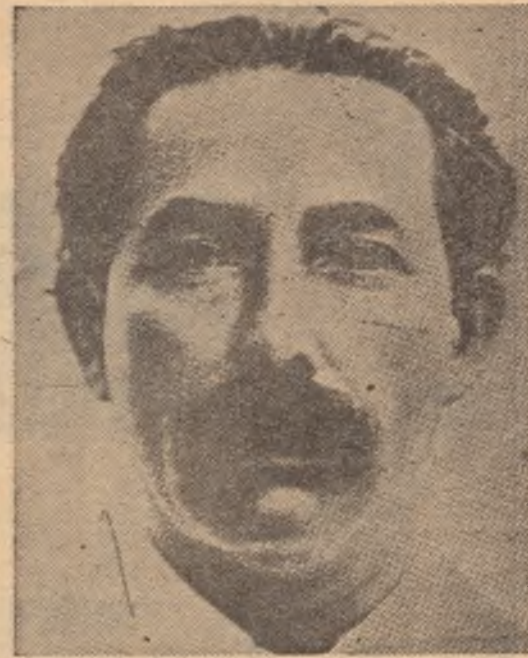
ÇİN'İN AFRIKALI VE DİĞER GERİ BIRAKILMIŞ DEVLETLERE KARŞI UYGULADIĞI TAKTİK

Çin, Geri bırakılmış devletleri kontrolün almak için, Komünizmin beynelmîlî politikasını uygulamaktadır.

Önce hedef göstermek ve milletlerin düşmanlık duygularını bu hedefe yöneltmek. Çin için bu hedef önce Amerika; daha sonra da Rusya olmuştur. Çin bu iki devleti emperyalist ilan ederek kendi zulmünü gizlemeyi bilmiş ve geri bırakılmış devletler yanında inisiyatifli ele almıştır.

Bundan sonra Çin, kendi kendisini takdim etmiştir. Geri bırakılmış ülkelere ekonomik yardım yapmaya başlamış, bu yardımlarla hem onların imkânlarını ele geçirmiş, hem de siyasi hakimiyetini kontrolü altına almıştır. Bugün bu küçük devletler, Çin'in saflarında yer almaktadır.

Çin, ayrıca ideolojik propagandayı yürütmektedir. Hemen bütün ülkelerde, Rusya'ya bağlı komünistlerin yanında, Mao'cu komünistler de türemiş ve Çin namına komünist faaliyete hız vermişlerdir. Bu da ülkenin siyasi faaliyetlerine

— Çin'de komünizmin kurucularından Michael Borodin.

yön vermektedir. Çin'in batı ülkelerindeki ve diğer ülkelerdeki muvaffakiyetinin sebeplerinden en önemlisi de budur.

Çin'in sızma yollarından birisi de, hürriyetlerini kazanma mücadelesi veren milletlerin, kurtuluş savaşlarını istismar etmektedir. Bugün Afrikadaki ülkeler yıllardır sömürgelik ettikleri, İngiltere'nin, Fransa'nın, İspanya veya Portekiz'in hakimiyetinden kurtulmak için çırpınmaktadır. Mazlum milletlerin bu gayretlerini önce Rusya istismar etmiş, şimdi de Çin işin içine girmiştir. Çin bu ülkelere yardım eder görünmek suretiyle gayesine ulaşmaktadır.

Çin'in politik manevralarını bu şekilde tesbit ettikten sonra, Çin'in hedefi nedir, sorusunu cevaplandırmamız lazımdır.

ÇİN'İN HEDEFİ DÜNYA KOMÜNİST İHTİLALİDİR

● Rusya'nın Durumu:

Çin bu gün komünizmin en fanatik şekliyle tatbik edildiği bir ülkedir. Öyle fanatikçidir ki, Çin lideri Mao, Rusya'yı bile revizyonist olmakla itham etmektedir. Komünizm hedef olarak dünyanın komünistleşmesini seçmiştir. «Komünist Manifesto» da «Bütün dünya işçileri birleşiniz» diye tesbit eden Marx ve Engels, dünya hakimiyetini hedef almışlardır. Bu ihtilalle olacaktır. Yalnız dünya ihtilaline geçebilmek için bir atlama taşına ihtiyaç vardır. Lenin, Rusyada ihtilali yaparken, Rusya'yı bir atlama taşı olarak görüyordu. Fakat Rusya, 53 yıllık komünist icraattan sonra epeyce yaralar aldı. Rusya, hakimiyetini bir hayli genişletmişti. Peyk devletler teşekkül ettirmişti. Lakin bu hakimiyet uzun sürmedi. Kendisine bağlı olan peyklerden Yugoslavya 1948 de ayrıldığını ilan etti. Onun arkasından 1956 Macar ihtilali oldu. Ruslar, Macaristanı tanklarla ezdiler. Öyle iğrenç bir zulüm oldu ki, Macarlar hala tank paletlerinin homurtularını, kaybettikleri kardeşlerinin cılgınlığına karışmış olarak ve ürpererek duyarlar. Macar ihtilali arkasından 1968 Çekoslovak hadiseleri. Aynı meşum günleri yeniden yaşattı. Polonya'da hâlâ isyanlar oluyor.

Bütün bu devirler boyunca Batı Türkistan'daki ayaklanmalar aynı bir destan mevzuu olacak kadar kahramancadır. Türkistan Kıyıları yokedilmek istenen milletin ölümsüz mücadelelerinin ifadesidir.

Rusya yaralar almıştır. Tekne su almaktadır. Dünya komünist ihtilalinde atlama taşı olmamıştır.

ÇİN VAHŞİ BİR KUVVETTİR

Rusya'nın bu durumuna karşılık Mao'nun Çin'i yeni bir kuvvettir. Çin önce 750 milyonluk nüfusuyla, dünya milletleri ve büyük devletler karşısına nüfus ağırlığını koymaktadır.

Diğer taraftan Çin Rusya ve Amerikayı itham etmektedir. Meselâ SALT (Stratejik silahların sınırlandırılması) görüşmelerini emperyalizmin uzlaşması olarak nitelendirmektedir. Dünyanın iki büyük devletin parsellediği bir dünya olmasını yermektedir.

Bunlara karşı üçüncü bir dünyanın lideri olma arzusundadır. Komünist Çin başbakanı Çu En Lai yaptığı bir konuşmada «Büyük Devletlerin dünya üzerinde kurduğu egemenlik yıkılmalıdır.» diyerek Amerika'nın ve Rusya'nın durumuna dikkati çekmiştir. Kendisi üçüncü dünyanın lideri olmak için kesif propagandaya girişmiştir. (Devamı 14. sayfada)

ŞOFÖR BOYKOTU GAYRİ MİLLİ ÇOKUŞ İŞA

Geçtiğimiz hafta, 10-11 Kasım günleri şoförlerin bütün Türkiye'yi kapsayan bir boykotu oldu. Türkiye Şoförler ve Otomobilciler Federasyonu'nun tertiplemiş olduğu iki günlük boykot, gayr-i millî basın tarafından gereği gibi değerlendirilmezken, bazı yetkililer de sorumsuzca konuşmalar yapmıştır.

Şoförlerin boykotu ile beraber, ızdıraplarının dinmesi hususunda tedbirler alınmaları gerekirken, onların iş hayatlarına mani olucu faaliyetlerden söz etmişlerdir. İstanbul ve Ankara gibi büyük şehirlerimizde trafik sıkışıklığının iki gün içinde söz konusu olmadığını ve böylece rahatlıkla şehirde dolaşabildiklerini söyleyen yetkililerin bu davranışları «Şu okullar olmasaydı maarif meselesi diye bir şey olmayacaktı» diyen basiretsiz politikacıların davranışlarından farklı değildir.

ŞOFÖRLER NEDEN BOYKOT YAPTI?

Şoförlerimizin boykot sebebi olarak gösterdikleri dertlerine geçmezden önce, hemen kaydedelim ki, onların bu ızdırapları, milletin topyekün ızdırapının bir parçasıdır. Milletin ızdırapı ise, onu ateşten bir çember gibi saran gayr-i millî sistemin dünya politikası uyduluğundan ileri gelmektedir.

İşte dünya yahudiliğinin iğrenç hakimiyeti için milletimizi siyasi, iktisadî ve ahlakî bir yıkıma tabi tutan gayr-i millî sistem, şoförlerimizi de bu milletin fertleri olarak bu yıkımdan ayrı mütalea etmemiştir.

Onları da mesleklerindeki ihtiyaç malzemeleri ile yakalamış ve sofrasındaki ekmeği, cebindeki parası, arabasındaki yedek parçası ile gayr-i millî ekonomiye köle etmiştir.

Şoförlerin iki günlük boykotu esas olarak şu noktalardan hareket ediyordu.

- 1 — Yedek parça karaborsası
- 2 — Vergilerin ağırlığı
- 3 — Vasitanın tonaj ayarı meselesi.

Bunların yanında şoförün kafasında günlük bir çok şikâyetleri vardı.

Ancak, onun bugünkü hayat şartlarından şikâyeti ve yukarıdaki meselelerinin halli şoförlere gerçek kurtuluş yolunu gösteren insanlar tarafından ele alınmadı. Meclisin çalışmayışı ile başlayan boykot ve grev curcunasında bir takım istismarcı insanlar, onların şikâyetlerini birer basamak yaparak, siyasi menfaatlerine tırmanmanın plânlarını hazırladılar. Boykot, Türkiye'nin âkıbetini hazırlayan ve bunun için de bütün meslek gruplarını buhrana sevkeden gayr-i millî sistem ve onun kaynaklığını yapan Yahudi, Rum, Ermeni vurguncularına karşı olması gerekirken, böyle olmadı. Mücerret mânâda hükümet suçlandı. İktidar yerildi. İktidar böylece darbelenirken, iktidar heveslisi diğer siyasîlerin propagandaı yapıldı. Fakat, iktidara hakim olan yahudi-mason zihniyetinden bahsedilmedi. Gayr-i millî sistemin payandalarını teşkil eden dev şirketlerden ve onların vurgunlarından bahsedilmedi. Bugünkü kötü hayat şartlarını hazırlayan gerçek failler göz önüne serilmedi. Sadece ve yalnız ızdırapların istismarı ile yeni oyunlar peşinde ko-

guldu. Şoför yine köle kalmaya mecbur oldu. Şoför yine evinin ihtiyacını vergilemekten, ceza olarak yatırmaktan, ya da malzeme parası olarak teslim etmekten kurtulamadı.

HANGİ ZİHNİYETİ PROTESTO ETMELİ?

Türkiye Şoförler ve Otomobilciler Federasyonu yöneticilerinden M. Özeke, boykottan önce bir basın toplantısı yaparak şöyle demiştir:

«Boykotla şoförün nafakasına el atan zihniyeti protesto ediyoruz. Hedef hükümetin şoföre ve otomobilcilere karşı tutumunu protesto mahiyetinde olacaktır.»

Hemen soralım: Şoförün nafakasına el atan zihniyet kimdir? Hükümetin şoförlere karşı olan davranışını kimler körüklemektedir? Sayın Özeke, bildirilerinde, yazılarında ve konuşmalarında bunlara bir açıklık getirmemiştir.

Türkiye'de hükümeti, halkın aleyhine tavır takınmasına tahrik eden, ona tesir eden güçler var mıdır? Bunları izah etmemiştir. İktisadî hayatı kontrol eden plânlayan zihniyeti, apaçık gözlerimizin önüne sermemiştir. O tek bir şey yapmıştır: «Şoförün nafakasına hükümet el atıyor. Onu değiştirmeli. Bunun için de protesto etmeli.»

Hayır efendiler! Millet, millî ızdıraplarımızı, bazı gruplar hesabına istismar ve sıtası yaptırmayacaktır. Bize bu hayatı reva gören gerçek failleri göstermedikçe, politikacı sözleriniz rağbet görmeyecektir. Milletin üzerine namussuzca bir zulmü ve

bunun plânlayıcısı olan zalim zihniyeti mü şahhas olarak göstermedikçe hangi iktidara sahip olursanız olun, milletin muhakemesinden kurtulamayacaksınız...

Evet... Bugün Türkiye'de öyle hain bir zihniyet kök etmiştir ki, bunun mutlaka sökülüp atılması gerekir. Bir taraftan iktisadî ve ahlakî hayatımızı; sabote yuvaları ile tahrip ederken, öte yandan bu yuvalarını muhafaza etmek için siyasi dalavereleler çevirmektedir. Bu zihniyet politikacıları, büyük sermayedarlara, firmalara taviz vermeye zorlamaktadır. İşçiler, esnaf, talebeler, köylüler, memurlar hayatlarından şikâyet eder duruma düşmektedir.

Bugün Türkiye'de yaptığımız anketlerde milletimizi meydana getiren her zümrenin şikâyetçi olduğunu görüyoruz. Adı Ahmet olan, Ali olan, Fatma olan herkesin dert yandığını görüyoruz. Ama şikâyetçi olmayan bir zümre vardır. %3 lük nispetiyle azınlık zümresi. Derdi olmayan çok az insan var. Adı Rafael, Mişon, ya da Kazancıandır, bu insanların...

Ve her şeyin üstünde bu kaçakçılara yol gösteren sion mabetleri, Sion prensipleri ve kilise fermanları vardır. İşte Türkiye'deki boykotların hedefi hükümetin de üstünde bütün hayatımızı tehdit eden gayr-i millî zihniyete, davranışlara ve onların uşaklarına karşı yöneltilemedikçe, bu boykotlardan hiç bir netice alınamayacaktır. Nitekim son şoför boykotu istismarcı insanlar vasıtasıyla çıkmaza girmiş, birçok şoförün meslekten edilmesi gibi çalışmalara imkân hazırlamıştır.

— Şoförler lastik ve diğer makina aksamalarının fahiş derecede pahalanması üzerine boykot yaptılar. Lakin boykotun, bu parçaları satan yahudi ve hristiyan şirketlerine karşı yapılması gerekmez miydi?

BOYKOTU MİLLİ DÜZENİN ŞAŞAĞIYOR

— Monte edilen kamyonetler görülüyor. Beynelmîl sermayeden faizle alınan borçparalarla montaj sanayi yapılacağına ağır sanayi kurulamaz mı?

ŞOFÖRLERİN ŞİKAYETLERİ :

Türkiye çapında yürütülen boykotta, şikâyet mevzuu olan hususlar nelerdir? Bunları kısaca asıl failleri ile beraber görelim.

1 — Yedek parçalarda fiyat artışları.

3-5 sene evvelki hattâ 3 ay evvelki parça fiyatlarına nazaran, yedek parçaların bir hayli pahalılandığını görüyoruz. 650 ku ruş olan bir parça 50-100 lira gibi bir rakama yükselmektedir. Yolları zaten bozuk olan ülkemizde, ikide bir yedek parça ihtiyacı duyan şoförümüz, iki şeyle karşı karşıya kalmaktadır. Ya bu parçayı temin edip, mesleğini devam ettirecek, ya da parça parası ödemekten yıldıdığı için mesleğini terkedecek. Her iki halde de kendisinin ne gibi zorluklarla karşı karşıya geldiği açıktır.

Peki, yedek parçaların bu derece yükselmesini isteyen kuvvetler kimlerdir? He men ifade edelim ki, otomobil, traktör, kamyon sanayii güçlü olan ülkeler Türkiye'yi bir pazar olarak kabul etmektedirler.

Buraya gönderdikleri malların aynı zamanda yedek parçalarının da kendileri tarafından temin edilmesini istemektedirler. Böyle olunca onlar için Türkiye devamlı yedek parça kullanan bir pazar olacaktır. O halde yedek parçaların zaman zaman karaborsaya düşmesi fiyatlarının yükselmesi ve sürümünün artması gerekir. Bu ru yapacak olanlar da Türkiye'deki gayri millî firmalardır. Bunlar, dışardaki firmaların aracılığını, ajanlığını yapmakta böylece millî sermayemizi, gayri millî sermayeye aktarmaktadırlar.

Son devalüasyondan sonra, yedek parçalarla birlikte benzin, yağ, lâstik gibi oto malzemelerine birçok zamlar gelmiştir. Türkiye'de gayri millî bir sistemin hüküm sürmesi ve yahudi güdümlü bir ekonominin varlığı fiyat istikrarına imkân verme-

mekte, iki günde bir fiyatın yükseldiği görülmektedir. Yıllık ortalama fiyat artışı %5 tir Fiat artışlarında bilhassa yedek parçaların yükselmesinde nasıl bir oyun oynanıyor, bakın.

İthal ve ihraç kotalarını ellerinde bulunduran ve İstanbul sanayiinde %60 lık bir hakimiyet kuran (Yahudi, Rum, Ermeni) grupları, kotaları geciktirmek suretiyle fiyat yükselişlerini körüklemektedirler. İşin acı olan tarafı, samur kürkleri, losyonlar, tuvalet eşyaları gibi sadece Beyoğlu-Sişli sosyetesinin kullandığı eşyalara değil, milletin kullandığı kaput bezi, patiska veya yedek parça gibi eşyaya zamlar bindirildikçe, bindirilmektedir.

Yine, dikkat edilecek bir nokta vardır. Azınlıkların elinde bulunan ticaret mallarında büyük fiyat artışları gözükürken, milletin istihsal ettiği ürünlerde hiç bir fiyat artışı gözükmez.

Bu anlattıklarımızı yahudi programından vesikalandıralım:

«Ücretleri de artıracamız. Fakat ücretlerin artışı ile birlikte, birinci derecede ihtiyaç maddeleri fiyatlarını da pahalılandıracağız, ücret artışından hiç bir istifade göremeyeceklerdir.» (Yahudi Programı-Fasıl 6)

Ayrıca ithal malları (bilhassa yedek parçalar üzerinde yahudi tüccar ve maliyecilere, karaborsanın teşvik ve tahrik edilmesi emredilmektedir.

«Karaborsayı sanayinin temeli haline getirmek gerekir. Bu suretle servetler karaborsa kanalından geçecek, yani kasalarımıza girecektir.» (Yahudi Programı 4. Fasıl 4. Paragraf).

Görülüyor ki karaborsa, yahudi maliyesinin iğrenç bir soygun aletidir. Ve bununla millî servetler soyulmakta, şoförün nafakasına, işçinin sofrasına el atılmaktadır.

Yedek parça karaborsasının yanında petrol ve lâstik gibi ihtiyaçlara da kısaca temas edelim: Bugün şoförün en çok ihtiyacı hissettiği şey, benzin ve yağ'dır. Bu iki maddenin de son senelerde fiyatlarının bir hayli yükseldiğini görmekteyiz. Türkiye'nin petrol ihtiyacını temin eden şirketler bu fiyat artışlarıyla 500 binin üzerindeki araçlar vasıtasıyla millî servetimizi tamamen kaçırmaktadırlar. Mobil, Sheel gibi tamamen gayri millî olan ve Samuel Deterdink, Rockefeller gibi sionist yahudilerin sahipliğini yaptığı bu şirketler işte asıl şoförün nafakasına el atan hainlerdir. Mobil, kaçırdıklarından sonra senede 7 milyon vergi verirken, Shell'de 2 milyonun üzerinde vergi ödemektedir. Bunlar barış zamanında millî servetimizi soyarken, herhangi bir harp anında bize petrol vermemek gibi hainane bir niyeti de beslemektedirler. Öte yandan şoförün en çok kullandığı bir malzeme de oto lâstigidir.

1960 dan önce lâstik ithalatı azaltılmıştı. Bunun üzerine ihtiyacı karşılamak üzere, eski lâstiklere sırt geçiren lâstik imalathaneleri kurulmuştur. Bunlar büyük ölçüde ihtiyacı karşılamışlardı. (1)

Böylece lâstik sanayiinde gayri millî firmaların soygunundan kurtulmuş oluyorduk. Ancak, 1960 dan sonra bu firmalar Türkiye'ye girmişlerdir. Bugün Türkiye'de lâstik imalatı yapan bir çok yabancı fabrika bulunmaktadır. Bunlardan:

a— U.S. Royal Lâstikleri Anonim Şirketi, yaklaşık olarak 80 milyon lira sermaye ile yılda 100 milyon kâr temin ediyor. Ve bu firma sadece 2 milyon lira vergi vermektedir.

Bunun hesabı sorulmazken, şoförün kazancı üzerinde, kontrol üstüne kontrol yapılmaktadır.

b— Good-Year Lâstikleri A.Ş. iki mil (Devamı 14. Sayfada)

ORUCLUYA MÜSTEHA B OLAN ŞEYLER

1 — Oruç tutan kimsenin sahura kalkmasında bereket vardır. Enes (R.A.) ın rivayet ettiği bir Hadis-i Şerif'te Rasulullah (S.A.V) şöyle buyurmuştur: «Siz sahura kalkınız. Zira sahurda sizin için bereket vardır.» (1)

- İmam Ahmed B. Hambel'in rivayet ettiği bir Hadis-i Şerif'te ise: «Sahur bereketlidir. Vele ki, bir yudum su içmek suretiyle olsun, sahur terketmeyiniz. Zira Allah (C.C.) ve melekleri, sahur yemeğine kalkanlara rahmet eder.» buyurmuşlardır.

2 — Sahuru vaktin sonuna doğru tehir etmek.

3 — İftarı vakit olunca, hemen acele açmak.

Câmi'us-Sağır'de zikredilen bir Hadis'te Nebi (S.A.V) şöyle buyurmuştur. «Üç şey Rasulullah'm ahkâkındandır:

a — İftarı acele açmak

b — Sahuru son vakitlerine kadar tehir etmek.

c — Namazda sağ eli sol elin üzerine koymak.»

İFTAR DUÂS I

Ebû Davud ve Tabaranî'nin rivayet ettikleri bir Hadis'e göre, Rasulullah (S.A.V) iftarda şöyle dua ederdi: Allah'ım! senin rızan için oruç tuttum. Senin rızkın ile iftar ettim.» (2)

Başka bir dua ise şöyledir: «Allah'ım senin rızan için oruç tuttum. Senin rızkınla iftar ediyorum. Orucumu kabul et. Beni, anamı, babamı, ve bütün mü'minleri affet.»

RAMAZAN'DA HAYIR YAPMAK VE KUR'AN OKUMAK

Buhari ve Müslim'in, İbnü Abbas (R.A) tankiyle rivayet ettikleri bir Hadiste İbnü Abbas (R.A.) buyurdu ki: «Nebi (S.A.V) hayır yapmada insanların en cömerdi idi. Rasulullah (S.A.V) ın daha çok cömert olduğu zaman, Cebrail'in (A.S) ın kendisine mülakât olduğu ramazan ayında olurdu, Cebrail (A.S. ramazan bitinceye kadar, her gece Rasulullah (S.A.V) e gelir beraberce Kur'an okurlardı.»

Hadis âlimleri, bu hadisin izâhında derler ki: Önce Cebrail (A.S) Kur'an okur, Rasulullah (S.A.V) dinlerdi. Sonra da Rasulullah (S.A.V) okur, Cebrail (A.S) dinlerdi.» (3) Böylece Kur'an'ı karşılıklı okurlar, dinlerler ve hatmederlerdi. Bu gün de camilerimizde bu sünnete uyularak «Mukabele» ile hatmedilmektedir.

İmamı Azam Hazretleri ramazan ayında daha çok Kur'an okurdu. Biri gece, biri gündüz olmak üzere bu ayda altmış kere hatmettiği rivayet edilir.

Zevîd İbnü Halîd'ül-Cühenî (R.A) ın rivayet ettiği bir Hadis'te, Rasulullah (S.A.V) şöyle buyurmuşlardır: «Bir kimse oruçlu olan birisini iftar ettirir doyurursa, oruç-

lunun sevabının aynısı bu hayır sahibine verilir. Fakat oruçlunun da sevabından hiç bir şey eksilmez.»

Abdullah B. Zübeyr (R.A) tarikiyle gelen bir rivayette, Rasulullah (S.A.V) bir gün Muaz Oğlu Sâ'd'ın yanında iftar etmişti de, şöyle buyurmuştu: «Oruçlu kimseler yanında iftar etsin, yemeğinizi salih kimseler yesin, melekler üzerinize rahmet etsin.»

Tirmizî'nin, Ümmü Ümare'til-Ansarî'ye (R. Anha) tarikiyle rivayet ettiği bir Hadis-i Şerif'te, Nebî (S.A.V) Ümmü Ümare'nin yanına girdi. Bu kadın Rasulullah (S.A.V) e yemek koydu. Rasulullah (S.A.V) bu kadına «Buyurun» deyince; kadın, «Ben oruçluyum» dedi. Bunun üzerine Rasulullah (S.A.V) şöyle buyurdular: «Süphesiz ki oruçlunun yanında yemek yenince, yemekten kalkıncaya kadar, melekler o oruçlu kimseye rahmet eder.» (4)

Eskiden dedelerimiz, her akşam sofralar hazırlar. Evlerine fakirleri, yetimleri, komşuları çağırır, onlara iftar ettirir, karınlarını doyururdu. Halâ bazı köylerimizde ve şehirlerimizde bu dinî gelenekleri yapmaya çalışanlar bulunur. İdeolojik yapıları sağlam olan ve İslâm kültürüne bîhakkın sahip olan ecdadımız, Cuma, Perşembe günlerinde olduğu gibi bilhassa bayramlarda, kandillerde, ramazan aylarında mahallesinde, köyünde, komşu köylerinde araştırma yapırlar, bütün fakirleri, yoksulları, yetimleri doyururlar, giydirerlir ve güldürürlerdi.

Çünkü onlar bilirlerdi ki; çeşitli hayır sahipleri cennetin çeşitli kapularından davet edilecek, Allah'ın (C.C) iltifatına mazhar olacaklardır. Çünkü onlar (Rasulullah (S.A.V) ile Ebûbekir (R.A) arasında geçen şu konuşmayı biliyorlar ve bu müjdeye ken dileri de nail olmak için can atıyorlardı: Ebû Hüreyre (R.A), Rasulullah (S.A.V) ın şöyle buyurduğunu rivayet etti: «Bir kimse Allah yolunda bir çift (iki dirhem) sadaka verirse cennet kapularından çağrılır. Ey Allah'ın kulu! bu çok hayırlıdır. Bir kimse namaz ehlinde ise cennetin namaz kapusundan çağrılır. Bir kimse cihad ehlinde ise, cihad kapusundan çağrılır. Bir kimse oruç ehlinde ise, cennetin reyyan kapusundan çağrılır. Bir kimse sadaka ehlinde ise, cennetin sadaka kapusundan çağrılır.» Rasulullah (S.A.V) ın bu konuşmalarını dinleyen Ebûbekir (R.A) daha fazla dayanmadı. Hemen kalkıp sordu: «Annem, babam sana fedâ olsun ey Allah'ın Rasulü! bir kimsenin bu kapuların hepsinden davet edilmesi, çağırılması müşkil midir? Bir kimse bu kapuların hepsinden birden çağrılabilir mi?» Rasulullah (S.A.V); Evet çağrılır ve Ümid ediyorum ki sen de o cennetin kapularının hepsinden çağrılan bahtiyardan olasan.» buyurmuştur. (5)

Çünkü Ebûbekir (R.A) kemâli tâzimle namazını kılar, orucunu tutar. Evinde yiyeceği kalmıncaya kadar da olsa malını fakirlere dağıtır, köle müslümanları had-

dinden fazla para ile satın alır, hürriyetine kavuşturur, düşmanlarla cihad'da bütün servetini harcar, yurdunu terkeder, canını peygamber ve din için seferber ederdi.

TERAVİH NAMAZI

Muteber Fıkıh kitaplarına göre; Teravih namazı, erkek ve kadınlar için sünnettir. Bu namazı cemaatle kılmak ise müstehabtır. Mescidlerde kılmak ise müstehabtır. Mescidlerde kılmanın ise fazileti daha fazladır.

Nesâî ve İmam Ahmed B. Hambel'in rivayet ettikleri Nadr İbnü Şeyban tarikiyle gelen bir Hadis'te Rasulullah (S.A.V) şöyle buyurmuştur: «Süphesiz ki, Allah Tealâ üzerinize ramazan orucunu farz kıldı. Ben de teravih namazını sizin için sünnet kıldım. Bir kimse inanarak ve sevabını umarak orucu tutar, teravihi kılsa anasından doğmuş olduğu gün gibi günahlarından arınmış olur.» (6)

Ebû Hüreyre (R.A) diyor ki: Rasulullah (S.A.V) teravih namazının kılınmasını (kesinlikle emretmeksizin) arzu ederdi ve şöyle buyururdu: «Bir kimse ramazanda inanarak ve sevabını Allah'dan umarak, teravih namazını kılsa, geçmiş günahları affolur Rasulullah (S.A.V) böylece terğib ederek hayattan geçti. «Ebûbekir (R.A) ın hilafeti zamanında ve Ömer (R.A) ın hilafetinin ilk zamanlarında da böylece geçti Herkes kendisi münferiden kıları. (7)

Fıkıh kitaplarından Fethul'Kadir, Feteva-yı Hindiyye, Feteva-yı Kâdihan gibi, muteber kitaplarda da şu beyanlar mevcuttur:

Rasulullah (S.A.V) cemaatla 8 rekât teravih namazı kıldı. 3 rekât ta salât-ı vitri kıldı. Ve cemaate «herkes kendisi kılsın.» dedi. Hâne-i Saâdetine çekildi, geri kalanını tamamladı. Bir daha da cemaatle kılınmadı. Sebebi de kendisi devamlı cemaatle kılsa ümmeti üzerine farz olur kahr, onlar da âciz kalırlar da günaha girerler endişesi idi.

Ömer (R.A), hilâfeti zamanında, ayrı ayrı kılan kimseleri camiye topladı ve cemaatle teravihi kıldılar ve ondan sonra da den dolayı şöyle övdü: Allah (C.C) Ömer'in ünümüne kadar camiler de kılınageldi. Hz. Âli (R.A) da Hz. Ömer (R.A) ı bu hareketin (R.A) kabrini nurlandırmış. O bizim mescidlerimizi nurlandırdığı gibi.»

Bazı kimselerin «Teravih namazı Ömer'in (R.A) sünnetidir.» demeleri yanlışdır. Zira, aslında peygamberin emri ile ve başlatması ile sünnet olmuştur. Ömer (R.A) ise, mü'minleri camiye toplamış ve cemaatle kıldırmıştır.

Teravih namazı 20 rekâttır. Her iki rekâtta oturmak, farzdır. Her oturuşta «Et-tehiyyat» okumak vacibtir. Salli, Barik dua larını okumak ise, sünnettir. Her iki rekâtta selâm vermek, daha efdaldır. Her iki rekâtta sonra ayağa kalkınca cemaatin «Süb haneke» yi okuması sünnettir. İmam ile yalnız kılan kimse ise, sübhâneke'yi okuduktan sonra «Eüzü besmele» yi çekmesi sünnettir.

Her selâm verdikten sonra kalkınca, «Allahü Ekber» diyeceğinde (iftitah tekbi ri), tekrar niyete ihtiyaç yoktur. Ancak selâmı verince, dünya kelâmı etmişse veya namaza manî bir harekette bulunmuşsa tekrar niyet eder. Teravih farza tâbidir. Bir kimse farzı kılmadan teravihi kılsa, farzdan sonra tekrar teravihi iâde eder. Teravih namazı, ancak gününde kılınır, kazası olmaz.

SADAKA-İ FITIR

Ramazan ayının hususiyetlerinden birisi de saka-i fitir'dır. Bu sadaka-i fitir, zaruri ihtiyaçlardan sonra elinde 200 dirhem gümüş, 20 miskal altın veya bunların kıy- (Devamı 14. Sayfada)

Şili'de Komünist Tedhişi Netice Verecek mi?

Şili Milliyetçileri Komünist Oldu Bittisine Karşı İnfial İçinde

Şili Güney Amerikanın güneybatısında, yu-
karıdan aşağıya dil gibi uzayan bir ülkedir. Şi-
li'nin bariz vasfı bir kıyı memleketi olmasıdır.

Şili'de Eylül ayı içersinde bir seçim yapılmıştır. Yapılan seçimlerde Salvador Allende, oy-
ların çoğunluğunu almasına rağmen, salt çoğun-
luğu alamadığı için başkanlık seçimi, kongrenin
kararına kalmıştı. 24 Ekim'de yapılan Kongre
oylamasında, Allende 153 oy alarak, 6 yıl için
Cumhurbaşkanı seçilmişti.

Latin Amerikada bir Marxist'in seçim yo-
luyla Cumhurbaşkanı olması, demokratik yollar-
la iktidara geçmeyi tasarlayan veya komünizmin
böyle de iktidara gelebileceğini savunan komü-
nistler için bir bayramdı. Türkiye'de bunun akis-
leri epeyce devam etti. Bir zamanların Amerikan
şapşakı bir gazete, Şili örneğini kasıla kasıla
propaganda etti. Türkiye'nin komünistlerine ye-
şil ışık yaktı. «Siz de Allende gibi çalışın» diye
zımnen tavsiye etti, durdu. Şili'nin alacağı yeni
şekil hakkında yorumlar yaptı. Temenni dolu
yazılar sıraladı.

ALLENDE KOMÜNİSTLERİ BAKAN YAPIYOR

Şili'de başkanlık seçiminden bu zamana ka-
dar vuku bulan hadiseler ise, komünizmin her
yerde aynı olduğunun, aynı metotları uygulaya-
cağının ve aynı neticeleri vereceğinin bir deli-
lidir.

Başkanlık seçiminden sonra 14 kişilik kabi-
neyi kuran Allende Kabineye, ılımlısından en
aşırı biçimde olanına kadar bütün komünistleri
doldurmuştur. Komünist Parti, Sosyalist Parti,
Radikal Parti, Birleşik Halk Hareketi, Ba-
ğımsız Halk Hareketi, Sosyal Demokrat Par-
ti gibi sadece dozaj bakımından farklı ko-
münist partilerden kabineye bakanlar girmiştir.

İçişleri Bakanlığına: Jose Thoha (Sosyalist
Parti)

Dışişleri Bakanlığına: Clodomiro Almeyda
(Sosyalist Parti)

İskan Bakanlığına: Carlos Cortes (Sosyalist
Parti)

Maden Bakanlığına: Orlando Cantuarias
(Radikal Parti)

Savunma Bakanlığına: Alejandro Rios Val-
divia (Radikal Parti)

Eğitim Bakanlığına: Americo Zorilla (Ko-
münist Parti)

Bayındırlık Bakanlığına: Pascual Barraza
(Komünist Parti)

Çalışma Bakanlığına: Jose Oyarce (Komü-
nist Parti)

Toprak Reformu Bakanlığına: Jacques C-
hanchol (B. H. Hareketi)

Sağlık Bakanlığına: Oscar Jimenez Pinoche
(S.D.P.)

Arazi Bakanlığına: Humberto Martones (S.
Demokrat P.)

Şehircilik Bakanlığına: Lizandro Cruz Pon-
ce (Bağımsız H.H.)

İktisat Bakanlığına: Pedro Buskoviç (Bağı-
sız H. H.)

Bakanlıklar çalışmaya başlar başlamaz. Şili'
de uygulanan rejimin de gerçek kimliği ortaya
çıkmiştir.

ŞİLİ MİLLİYETÇİLERİNİ TEMİZLEME HAREKETİ BAŞLIYOR

İlk iş olarak muhaliflerin tasfiyesi gerek-
mektedir. Bütün şişirme haberler bir yana Şili'
de Allendeye karşı bir hareket vardır. Ve Allen-
de bu hareketten çekinmektedir. Konuşmaların-
da sıkı güvenlik tedbirleri alınmaktadır. Allende

kendi ülkesinde bile uygulayacağı sistemin ko-
münizm olmayacağını söylemek mecburiyetinde
kalmaktadır. Halk komünizmi tasvib etmemek-
tedir. Meselâ sorulan bir soruya: «Şili Komü-
nizme yönelmemiştir ve yönelmeyecektir» diye
cevap vermiştir ki bu söz Allende'nin fikirlerini
ne kadar gizlediğini göstermektedir. Buna rağ-
men Allende'nin kimliğini ve neyi gerçekleştire-
mek istediğini bilen bir gurup vardır. Bu gurup
ordu içersinde de hakim vaziyettedir. Allende,
bu gurubu tasfiye için tipik komünist metotla-
rını uygulamaktadır. Meselâ 22 Ekimde bir sui-
kasta kurban giden Şili Genel Kurmay Başkanı
Rene Scheneider'in ölümüyle ilgili olarak, Allen-
de'nin muhalifleri sorumlu tutulmakta ve geniş
tevkiflere gidilmektedir. Allende taraftarı komü-
nistler hadiseyi «aşırı sağcıların» işlediğini pro-
paganda etmek suretiyle, «yakalanan suçlularla
alakası vardır» diyerek pekçok Şili milliyetçisi
tasfiye edilecektir. Ordu içersinde ilk iş olarak,
Emekli general Roberto Viox ve kayınpederine
yakınlığıyla bilinen subayların tesbitine ve tu-
tuklanmasına başlanmıştır. Emekli general Ro-
berto ile kayınpederi, Scheneider'in vurulmasıyla
ilgili olarak tutuklanmışlardır. Ülkedeki ko-
münist Parti ve teşkilatlar, milliyetçiliği ile ta-
nınan teşkilat ve şahısları ihbar etmekte, tevkif
edilmelerine sebep olmaktadır. Şu anda Şili'
de tevkifler devam etmektedir. Komünistlerin
iddiasına göre, Scheneider, Allende taraftarı ol-
duğu için öldürülmüştür. Halbuki, generalin Al-
lende taraftarı olduğuna dair hiçbir delil yoktur.
Generalin ölümü komünist metotların Şili'deki

uygulanmasından başka birşey değildir. Komü-
nistler, milliyetçileri tasfiye edebilmek için, böy-
le bir olayı tertiplemişler ve bunun sorumlusu
olarak ta milliyetçileri göstermişlerdir. Aynı
metodlar Çin'de ve Rusya'da defalarca uygulan-
mıştır.

ALLENDE KOMÜNİST ÜLKELERLE İŞBİRLİĞİ YAPIYOR

İç politikadaki bu gelişmelerin yanında, dış
politikada Allende, komünist ülkelerle işbirliği
kurmaya başlamıştır. Allende yaptığı bir basın
toplantısında komünist ülkelerle iktisadi askeri
ve siyasi işbirliğine gireceğini belirtmiştir. Yine
Allende, «Politika» adlı Yugoslav gazetesine ver-
diği beyanatta, Şili'nin Küba, Kuzey Kore ve Kı-
zıl Çin'le diplomatik ilişkiler kuracağını ve bu
ülkeleri tanıyacağını belirtmiştir.

Bu demektir ki Şili, yavaş yavaş Amerika'
nın tesirinden kurtulacak ve komünist blokun
tesiri altına girecektir. Şili'nin politikası Çin'in
ve Rusya'nın dümen suyuna girecektir. Girdik-
ten sonra da asıl komünist reformlar uygulan-
acaktır. Bilhassa Çin'in tesirleri mühimdir. Mese-
la Allende'nin yemin törlünde, Çin de bir dele-
gasyonla temsil edilmiştir. Komünist bir idareyle
yönetilen hiçbir ülkenin Rusya'nın veya Çin'in
tesirinden kurtulma imkânı yoktur. Ve Şili'de
aynı duruma düşmeye başlamıştır.

Ayrıca Allende komünist gerillacı, yahudi
Che Guevara'nın bronz bir anıtını dikirmiştir.
Santiago'ya dikilen anıt Che Guevara'yı gerilla-
cı kıyafetiyle ve silahlı olarak temsil etmektedir.

ŞİLİ KOMÜNİST ÜSSÜ MÜ OLACAK?

Bütün bu icraatlar göstermektedir ki Sal-
vador Allende hızlı bir komünisttir. Ve Şili hal-
kını, tam hakimiyetini kuruncaya kadar yalan-
larla avutmaktadır. Allende'nin Komünist olma-
sı ve komünist ülkelerle sıkı münasebetler kur-
ması bir netice daha doğuracaktır: Şili, bundan
sonra Latin Amerika'da meydana gelecek komü-
nist tahrik ve tehdit hareketlerinin merkez üs-
sü olacaktır. Kaynayan Latin Amerika'daki ha-
reketler beynelmilel Komünizm yoluna kanalize
edilecektir. Günden güne artan zenci hareketleri
tahrik edilecek ve istismar edilecektir. Ameri-
kan milleti. zıt zide kendisine yaklaşan tehlike-

(Devamı 14. sayfa)

— Şili Cumhurbaşkanı olan komünist Allende.

KOMÜNİST İHTİLAL TEKNİĞİ

119

II. Cihan harbi Almanların mağlubiye-
ti ile neticelenmiş. Avrupa, Amerikan, İn-
giliz ve Rus ordularının işgaline uğramıştı.
Amerika'yı temsil eden yahudi politikası
Roosevelt'in Ya Ha ve Pots'damda, Rusya-
ya verdiği korkunç tavizler, Rus ordularını
Almanya içlerine kadar getirmiş. Polonya,
Almanya, Romanya, Cekoslovakya ve Bul-
garistan Rus çizmelerine terk edilmiş bulu-
nuyordu. İşte bu memleketlerin komünist
canavarının pençesine düşmesi Rusya, Cin
ve Küba'da tatbik edilen terör metodundan
daha farklı metodların kullanılmasına im-
kân hazırladı.

Amerika ve Rus işgal kuvvetleri ara-
sında bölüşülen Avrupadan Amerikan kuv-
vetleri çekilirken, Ruslar istila ettikleri ül-
kelerde komünizmi yerleştirme gayesinde-
diler. Fransadan, İtalyadan ve Batı Alman-
yadan Amerikan istila kuvvetleri çekilir-
ken, komünistler kukla hükümetler kurmak
la meşguldüler. Rus devri karşısında istila
edilmiş, küçük milletler korkudan titreye-
rek, Kızıl ordunun baskısından yılarak, ko-
münizmin kucagina düştüler.

CEKOSLOVAKYA'DA TERÖR

«Komünistler iktidarı elde etmek için
son talihlerini demokratik bir şekilde dene-
diler. Eylül 1947'de komünist partisi ile bir
işbirliği anlaşması imzalandı. Ancak çok
geçmeden hem bir anlaşma, hem de bunu
takbih edilmişti. Son çare olarak komünist-
ler tedhiş ve şiddet hareketlerine başvur-
mak suretiyle bir hükümet darbesi yapma-
ya karar verdiler ve bunda muvaffak oldu-
lar.

Eylül 1947 de Komünistler hükümetin
üç Bakanının hayatlarına kastetti. 28 Ka-
sım 1947 de Clement Gottwald komünist
partisi merkez komitesinin bir toplantısın-
da «hangi partiye mensup olursa olsun bü-
tün namuslu vatandaşların her türlü gerici
tesirlerin kökünü kazımak için birleşmele-
rinin artık zamanı gelmiş olduğunu, çünkü
gerici unsurların bir hükümet darbesi yap-
mak istediklerini» beyan etmişti. 1 Ocak
1948'de yayınladığı yeni yıl mesajında
Gottwald «Milli cephe gerisi elemanların
hesabını artık görmelidir.» demişti. (1)

KOMÜNİSTLERİN HÜKÜMETE SIZMASI VE ANTI KOMÜNİSTLE- RİN TASFİYESİ

«26 Mayıs 1956'da Kurucu Milli Mec-
lis seçilmişti. Asıl görevi yeni bir Cekoslo-
vak anayasasını tasdik etmektir. Çalışma sü-
resi iki yıla yani 1948 Mayıs ayına kadar
sınırlanmıştı. Komünistler anayasanın ha-
zırlanması çalışmalarında sistematik bir şe-
kilde engelleme yaptılar. 1948 yılının eşi-
ğinde meclis asıl görevini tamamlamaktan
çok uzak bulunuyordu. Yeni bir anayasa
hazırlanmadan meclisin çalışma süresinin
hayet bulacağı aşikardır. Komünistlerin
hazırlanmasında komünistlerin öteki demok-
ratik partilerle işbirliği yapmak arzusunda
olmadığına dair Çek demokratları arasında
bazı şüpheler uyandırmıştı.

O sıralarda halk efkârı enstitüsünün
yaptığı bir anket sonucunda komünist par-
tisinin süratle itibarını kaybetmekte olduğu

anlaşılmıştır. Bu olayı komünistler son bir
işaret olarak kabul ettiler. Bunun üzerine
polis teşkilâtı içindeki nüfuzlarını arttırdı-
lar, silâhlı bir komünist millî teşkilâtı kur-
dular, halk efkârını millî cephe içinde bu-
lunan «gerici» partilere karşı tahrik etti-
ler ve umumî bir tedhiş havası yarattılar.

Komünist İçişleri Bakanı Veçlav No-
sek Bakanlığı devraldığı 1945 yılından iti-
baren bakanlığın yüksek mevkilerini işgal
eden bütün antikomünist yüksek memurları
sistemli bir şekilde tasfiye ederek yerine
kendi adamlarını koymuştur. 1947 yılının
sonuna doğru başkent Prag şehrinde sade-
ce 8 antikomünist polis komiseri kalmıştı.
1948'in başında Nosek, bunların yerine giz-
lice komünist başkomiserleri oturttu. (2)

AKSİYON KOMİTELERİ VE TEDHİŞ

Gotwald, «Komünistlerin idaresi al-
tında» aksiyon komitelerinin kurulmasını
teklif etti. Bu komiteler bütün işçilerin ve
bütün partilerin ilerici unsurlarının temsil-
cileri tarafından teşekkül edecektir. Ayrıca
bütün fabrikalarda, ilçe ve bucaklarda kit-
le teşekkülleri kurulacaktır. Aksiyon komi-
teleri her türlü legal organlardan ve mües-
seselerdes iktidarı devralacaklardır. Aksiyon
komiteleri Rusya'daki Bolşevik ihtila-
lî sırasında meydana getirilen müesseseler-
nin bir kopyesi idi.

Sendikalar Birliği komünistleri destek-
lemek ve gericiğe karşı protestoda bulun-
mak üzere 24 Subat 1948'de 1 saatlik bir
genel grev ilanına karar verdi. Genel grev
nisbeten başarıyla sona ermişti, çünkü ko-
münister fabrikalarda kurdukları millî kuv-
vetler marifetiyle fabrika işçileri üzerinde
tedhiş hareketlerine girişmişlerdi. (3)

Böylece hükümete sızan komünistler,
tasfiyelerle tek başlarına iktidara gelebildi-
ler.

RUSLARIN LETONYADA ELE GE- ÇEN GİZLİ EVRAKI.

«1941 yılında Kızıl Ordu gizli polisi Le-

tonya'dan kaçtıktan ve Almanlar memleke-
ti işgal ettikten sonra Sovyet idarecilerini
telaştan götürmeye fırsat bulamadıkları ar-
şivler içinde Sovyetlerin halk kitleleri üze-
rinde girişmiş oldukları manevi işkencl ve
tedhiş kampanyalarına aid deliller ele geçi-
rildi.» (4)

NESİLLERİN TASFİYESİ

«Letonya'daki olaylar komünistlerin
bir memleketi ele geçirdikten sonra insan
aklını çalışmaz bir hale getirmek ve o mem-
leket ehalisini komünist idaresine köle et-
mek için karşlarına çıkabilecek her türlü
engeli veya her türlü mukavemet hareketi-
ni yok etmek gayesiyle tedhiş hareketlerine
giriştiklerini gavet canlı bir şekilde isbat
etmiştir. Komünist lügatcesine göre bu gi-
bi arzu edilmez kişiler eski insanlar» olarak
tasnif edilmekte ve komünist rejimin birer
düşmanı olarak telakki olunmaktadır. Ko-
münist rejimine kurban giden ana ve ba-
bantın çocukları da birer tehlike olarak mü-
talaa edilmektedir. Ancak genç kuşakların
yeniden eğitilmesi için her türlü imkânlar
dan faydalanılmaktadır. İlkokullarda yeni
bir komünist nesli yetiştirmek için özel bir
eğitim metodu kullanılmaktadır. Bu okul-
larda genç öğrenciler milli hürriyet, insan
hakları veya kendi hayatlarını diledikleri
tarzda tanzim etmek hususunda hiçbir bil-
gi ve hatıraya sahip olmadıklarını böyle
bir doktrin aşılmasına daha müsaide olur-
lar.» (5)

(Devamı Gelecek Sayıda)

(1) Komünistler	iktidara nasıl gelirler ?
S : 18.	
(2) »	» » » »
S : 19	
(3)	S : 21
(4)	S : 41
(5)	S : 42

— Gotwald'ın zoraki seçiminde, komünistlerin tiplik bir propaganda yürüyüşü.

Kıbrıs'ı düşünen İslâm Alemleri Türkistan'ı Unutmamalı

Kanunî devrinde Osmanlı Donanması, Endonezya'daki müslümanlar zulme uğruyor diye Hint Okyanusuna açılıyordu. Bazı tarihçilerin «Hindistan İslam Ülkelerine yardım amacıyla yapılan Hint seferleri, Ekonomik ve siyasal bir amaç güdüldüğü için esası bir sonuca bağlanmadı.. diyerek tahkir etmek istedikleri bu seferlerin sebebi şu idi: Osmanlı, «Gaptaki müslümanın, şarktaki müslümanın derdiyle ilgilenmemesi halinde tam bir mü'min olamayacağını» gayet iyi biliyordu.

Aradan asırlar geçti.. Çok değişiklikler oldu. İslam aleminin iç ihtilafları o kadar arttı ki. Türkistan'da yüzbinlerce müslüman Rus, Çin sürüleri ve açlık arasında mukadderatına terk olundu. 20 bin kişi ile göç eden kabilelerin Türkiye sınırlarına gelinceye kadar 350 kişiye indiği görüldü. İslam alemi, bhusus Türkiye yetkilileri hadiseler o kadar lâkayd kaldılar ki... Türkiye'ye büyük umudlarla göç eden muhacirlerimiz, göçleri esnasında çektikleri ızdırabın daha katmerlisini hissettiler.

Kudüs parçalanmalar, şahsi kaptisler, liderlerin hainliği yüzünden Yahudi çizmesi altına itildi. İsrail milletlerarası antlaşmalara kullanılması yasaklanmış bulunan Napalm bombalarını, 5 yaşındaki Arap yavrucuklara karşı kullandı. İslam alemi yine sessiz, yine lâkayd kalmıştı.

Kıbrıs'ta Türk çocukları anneleriyle banyolarda katledilirken, Grivas'ın askerleri çocuk parklarını makineli tüfeklerle tatarken, biz Rumlara ne yaptık? Sadece birkaçını göstermelik olarak Yunanistan'a tade

İSLAM DÜNYASINDAKİ GELİŞMELER UMUD VERİCİ

Kısaca tasvirini yaptığımız İslam aleminde, son aylardaki gelişmeler ise sevindirici. Türk hariciyesinin vurdumduymazlığına rağmen, 6-11 Ekim tarihleri arasında Endonezya'nın Bandung şehrinde toplanan «Asya-Afrika İslam Teşkilatı» 1. Kongresinde Kıbrıs ile ilgili bir karar alınmıştır. Kararda:

Kıbrıs'ın Yunanistanla birleştirilmesi için hiç bir teşebbüste bulunulmaması kesinlikle belirtilerek, Kıbrıs Türklerinin haklarını ellerinde ki her türlü imkânlarla desteklemeleri hususunda bütün müslüman devletlere çağrıda bulunulmuştur.

Komünist teşkilatlara «millî teşkilattır» diyecek kadar hain, dönme ve gafil hariciyecilerin İslam dünyasını gücendirmek hususunda birbirleriyle yarış etmelerine rağmen, İslam memleketleri arasındaki kardeşliğin devam ettiğini görmek göz yaşartıcıdır.

Fransızlara karşı verdikleri istiklal mücadelesinde, hariciyemizin kardeş Cezayir milletine karşı kıldığı potların hatırlanması bile, azap vericidir. Geçmişte, tafafisi çok zor olan hataların bugün düzeltilmesi zamanı gelmiştir ve geçmek tedir. Müslüman milletler arasındaki kardeşlik ömez. Herşey rağmen İslam aleminde bir uyanışın olduğu görülmüyor. Türkistan ve Trakya'da esir, Irak'ta birbirleriyle kıyasıya dövüşerek çok kan kaybetmiş Kürt ve Arap kardeşlerimizin Kudüs'te Yahudiliğin iğrenç işkenceleri altında inliyen mazlum halkın meselelerinin, böyle toplantılarda konuşulmasını da gönül auzu eder.

— Bandung İslâm Kongresi Endonezya'da yapılmıştır. Endonezya; hazırlanmış bir komünist ihtilâlin kanla bastırıldığı ve komünistlerin hak ettikleri cezayı çektikleri bir ülkedir. Yukarıda Endonezya devlet başkanı General Suharto Mecliste konuşurken görülüyor.

Mü'min kardeşinin derdiyle derdlenmelidir. TÜRK HARİCİYESİ İSLAM ÜLKELERİNİ GÜCENDİRİYOR

Bu arada Türk hariciyesinin de durumunun gözden geçirilmesi gerekir. Bizi yakından veya uzaktan hiç ilgilendirmeyen toplantılara apartopar koşan hariciyemiz, ilgili olduğu meselelerle alınan konferanslara - hem de İslam Teşkilatının konferansına - göstermelik de olsa katılmak lüzumunu hissetmektedir. Endonezyada toplanan kardeş ülkelerin toplantısında başkan olmanız gerekirken, konferansa delegeler bile göndermeyişimiz ne ile izah edilebilir?

Dünyada müslüman olanların sayısı süratle artmaktadır. Keza sayısı bir hayli fazla olan birçok müslüman ülke vardır. Yahudiliğin ve Hristiyanlığın gizli ve açık olarak darbelediği bu cephenin en ön saflarında bulunmamız tarihin bizlere yüklediği bir yükür. Otoriter bir hariciye, her an bütün dünyayı tehdit edebilir. Sinki-ang adı verilen Doğu Türkistan topraklarında, kaderleriyle başbaşa bırakılmış milyonlarca Türkün, Çin'de Çinleştirilmek için akla gelmedik işkencelerin kışkacı altında kıvranan müslümanların, haklarının aranması gerekir. Bu kuvvet, hem Çin. hem de Rusya için büyük tehdit vasıtasıdır. Esasen son senelerde basında yer alan Rus-Çin anlaşmazlığının asıl gayesi, bu bölgelerde yasıvan Türklerin imhasından başka bir şey değildir.

Müslüman milletler olarak, burnumuzun ucuna kadar sokularak bizleri tehdit eden Yahudilik ve Hristiyanlığa karşı birleşmeliyiz. Ve birleşeceğiz. Birbirlerinin derdleriyle derdlenmiyenlerin kamil müslüman olamayacağı unutulmamalıdır.

Her Moskof Diplomatı Bir Casustur

Arjantin Hükûmeti Rus Diplomatlarına Karşı Tedbirler Alıyor

Geçen hafta gazeteler iki sovyet casusunun yakalandığını haber veriyordu. İhanetleri okadar su yüzüne çıkmıştı ki bunların sınır dışı edilmelerinde daha normal bir şey olamazdı.

Arjantin'deki Sovyet Elçiliği Ticaret Dairesi yetkililerinden olan bu iki casus Yuri İvanov ve Yuri Mavartov isimlerini taşıyordu. Yakalandıktan sonra 48 saat içinde Arjantin'i terketmeleri bildirildi. Bu iki yoldaş daha önce Arjantin makamlarınca bir kere daha tutuklanmıştı. Arjantin Dış İşleri Bakanlığı bunların, elçilik statüsüne uygun hareket etmediklerini belirtiyordu. Bu komünistlerin üzerinde Arjantin'e ait çok gizli belgeler de bulunmuştu.

Arjantin ilgililerinin bu hareketini tebrik ederken yerlerine gönderilecek yoldaşlarının da birer casus olacağını, aynı şekilde en hayatı sırları çalacaklarını belirtmek isteriz Zira her komünist bir casustur. Polit Büro'nun direktiflerini harfiyyen uygulamakla görevlidir.

Ne yazık ki bu haberler milletimizin kaderine hakım olanları uyarmıyor, hiç bir tedbir yok. Bir memlekette bulunan dioruma olsun, mühendis, teknisyen, uzman ne olursa olsun kendisini komünist veya Rusya'ya bağlı hissedenden herkesin casus olduğu kat'idir. Bu durum Çarlık idaresi yıllarında olduğu gibi komünizmin hayat bulduğu yıllarda da hiçbir değişikliğe uğramamıştır. Kanunî devrinde Rus dönmesi Rokselena'nın ihaneti, İgnatief'in İhanetine denktir. Rusya tarih boyu en zayıf anlarımızı kollamış ve bizi o vaktadan vurmak istemiştir.

MİLLETİMİZE KARŞI ELİOT-İGNATİEF İŞBİRLİĞİ

Gayri milli kuvvetlerin milli hayatı yıkmaya hareketleri Tanzimat Devrinde had safhaya varmıştır. II. Abdülhamit devrinde, Nedimof adıyla tarihe geçen bir sadrazam, İngiliz Elçisi; Sir Hanri Eliot ve Rus Elçisi İgnatief ile kol kola kucak kucaka iken Abdülhamid de milletten kaderiyle başbaşa, beynelmîlîl politikaların entrikalarına karşı mücadele ediyordu.

GRUBYAKOV ERMİNELER NAMINA KONUŞUYOR

Aynı ihanetler Cumhuriyet yıllarında da devam etti. Millet bütünlüğünü parçalayarak gagesine daha çabuk kavuşacağını iyi tesbit etmiş bulunan Rusya uzun yıllar içimizdeki etnik gurupları bize karşı tahrir etmiştir. Bu iş için en fazla üzerinde durduğu ise ermenilerdir. Ve bir Rus Elçisi bu iş için çok çalışmıştır. Arjantin'de yakalanan iki Rus casusu bize güzel vatanımızda ihanetlerine halen devam eden Federovî Gurub yakov'u hatırlatıyor. İkinci Cihan Harbi sonlarında Grubyakov, Rusya'nın İstanbul konsolosudur. Rusya namına bizden, Boğazları, Kars ve Ardahan'ı istemiştir.

Moskova kaynaklı 22 Şubat 1946 tarihli bir haberde, bir ermeni profesörün akademide verdiği derse dikkatler çekilmiştir. «Türkiye ve Ermenistan» adlı bir eserde ermeni profesörü Van Bitlis ve Erzurumun ermenilere ait olduğunu isbat etmek istemiştir. Profesör ayrıca, bütün ermenilerin eski vatanlarına dönmek arzusunda olduklarını söylemiş ve bu isteklerin gerçekleştirilmesi için bu toprakların Sovyetler Birliği'ne dahil olan Ermenistan Cumhuriyeti'ne iadesi gerektiği üzerinde durmuştur.

Bu melun profesörün teorik olarak ortaya koyduğu planın tatbikçisi devir devir Rusya ve Rus elçilikleri olmuştur. Grubyakov da bunlardan birisidir. Aynı şahsın yıllar sonra Rusya'nın Ankara Büyük Elçisi olarak tayin edilmesi ne ma (Devam 14. Sayfada)

(Baştarafı 4. Sahifede)

rihine çok kötü bir not olarak geçecektir. Hiç bir şahsın mentaat ve caka arzusunun meclisi bu duruma getirmesine göz yumulamaz. Buna imkan verenler milletin hışmından kendini kurtaramaz Kurtaramayacaktır.

Parlamentonun bir an evvel millî ideallere, halkın ızdıraplarına sahip çıkması icab etmektedir. Buda beynelmilel yahudiliğin ve ortaklarının devlet ve millet hayatındaki tahakkümünü yıkmakla mümkün olacaktır.

Bu olmadıkça, yeni başkanın ehliyeti dahi, Bozbeylî'nin acı itiraflarının katmerlenmesinden başka bir şey yapmayacaktır.

— Milletlin parlâmenterlerden beklediği: gayr-i millî, judeo-Grek menşeli kapitalist sistemin bir an evvel millet hayatından tardedilmesi, millî idaalere MİLLÎ MÜCADELE'nin he-yecanının verilmesidir. Zira mezkur sistem mevcut olduğu sürece aldığı kararlar, milleti buhrandan kurtarma hususunda hiç bir mânâ ifade etmeyecektir.

Şoför Boykotu

(Baştarafı 9. Sahifede)

yon vergi ile,

c— Pirelli Lâstikleri A.Ş. dört milyon vergi ile sıralarını savarken şoförün araba sı lâstiksizlik yüzünden günlerce çalışamamaktadır.

Lâstik sanayiinin Türkiye'de millî bir mahiyet almasına mani olan ve şirketleri vasıtasıyla servetimizi dışarıya kaçıran yahudi firmaları ve onların zihniyetinin koruvucusu gayr-i millî sistem uzaklaştırılma dan şoförün ızdırabı bitecek değildir.

Akü imalcilerinin; Melpomenî Bahçivanis, Kostantin Kurtulmus, Madenî Yağ Satıcıların Yorgi Galanopulo, Klieanti Aynacıoğlu gibi hainlerin hakimiyetinde olması ayrı bir ızdırab kavnağı olacaktır.

2 — VERGİLER :

Büyük bir ekseriyetimizin olduğu gibi şoförlerin de belini büken diğer bir mesele de vergiler olmaktadır. Hemen ifade edelim ki, hükümetler, gayri millî sermayeve olan borçlarını milletin cebinden aldıkları vergi ile ödemektedirler.

Bilhassa son Personel Kanununun çıkarılması ile birçok vergiler de konmuştur. Bunun miktarı 3 milvar 500 milvon liradır, kû kimin sırtına yüklenecektir? Demirin kilosunu 430 kuruşa satıp, 230 kurustan fatu ra kesen vurguncu yahudinin mi? Yedek parçaların fiat artısını temin eden karaborsacı yahudinin mi? Bunların hiçbirisi bu vergi vükûne âdilane istirak etmeyecektir. Bu vergiler işçiden, esnaftan, şoförden, günlük ihtivacını zor kazanan milletten toplanacaktır. Meselâ konumuz olan şoförlerin vergilerine bakın:

- a— Kara taşıt vergisi
- b— Götürü gelir vergisi
- c— İşletme vergisi
- d— Belediye rüsum vergisi
- e— Vasıtalı vergiler
- f— Belediye meslek vergisi

Bütün bu vergilerin yanında bir de trafik polislerine ödenen cezai mahivetteki vergileri ekleyin de artık, şoförün hayat şartlarının düzgünlüğünden bahsedin.

Hayatımızı gün geçtikçe daha da sıkı olan gayr-i millî düzene karşı protestolar gelişmektedir. Şoför boykotu da haklı isteklerin ve şikâyetlerin tezahürleridir. Ancak bunlar siyasî istismara ve komünist propagandaya imkân vermeden yürütülmelidir. Gayr-i millî düzenin kontrolcusu olan yahudi hakimiyeti ve onun çirkin aleti olan masonluk bu protestolardan yenik olarak çıkacak ve millî ızdıraplarımızın müsebbibleri olarak muhakeme edileceklerdir.

Şoförün boykotu, işçinin grevi, şuurlu ve millî bir kalıba döktüğü an gavr-i millî düzenin de çarklarının kırıldığını göreceğiz.

Gidis bu gidistir.

(Baştarafı 6. Sahifede)

O Churchill'in ve buna benzerlerin tabi Nasır'da dahil alâyişli yas törenlerini istemedi.

Kendisini ziyaret eden biyografi yazarı Jean Raymond'la uzun uzun görüşmüş. Yazar üzerinde De Gaulle'ün bıraktığı etki şu olmuş: De Gaulle burada ölümünü bekliyor. Her halde ölüm üzerine konuşmuş olmaları ki yazara:

— De Gaulle'ün ölümünde büyük bir cenaze olmayacak demisti. Gelip geçmiş nice liderleri çatlatarak derecede bir söz değil mi?

Gene ölümüyle ilgili olarak sevdiği yazar Chatubrian'dan bir pasajı, Jean Raymond'a okuyor:

— «Mazoleler (tapınak şeklinde mezarlar) küçük adamlara aittir. Büyük adamlara ise bir mezar taşı ve bir isim.» kâfidir.

Şili'de Komünist

(Baştarafı 11. Sahifede)

yi görmez. Siyasî imkânlarını kullanan beynelmilel yahudiliği saf dışı etmez, politikasındaki aksaklıkları tamir etmez ve bizzat kendi bünyesinde meydana gelen tehdîş hareketlerine çare bulmazsa netice hiç te iyi olmayacaktır.

Bir müddet sonra Şili'ye askeri yığınak yapması beklenen beynelmilel komünist devletler, dünya ihtilaline hazırlanmaktadır. Kübadan sonra Şili, Amerika'daki tehdîş hareketlerinde merkez vazifesi görecektir.

Allende, komünist ülkelerin yardımıyla iktidarını kuvvetlendirmektedir. Bu arada, bütün komünist dünya basını Şili'ye ABD'nin tahammül edip etmeyeceği meselesini ortaya koymak ta ve engellenen iktisadî imkânları karşısında ABD'nin boş durmayacağından bahsetmektedir. Bu propagandaların gerçek manası şudur: Şili'de Allende'ye karşı teşkilatlı bir gurup vardır. Allende bu guruptan çekinmektedir. Bunların muhtemel hareketlerini, bütün dünyada uyguladıkları metot gereğince «Amerikan ajanlığı» ile takdim etmek için şimdiden bu propagandaya başlamıştır. Çin'de Mao'ya karşı çıkan herkes, ya Amerikan ajanı, ya komprador olarak propaganda edilmiş ve arkasından tasfiye edilmiştir.

Şili'de tam bir komünist idarenin tatbikine doğru hızla ilerlenmektedir. Komünizm hangi vol la iktidara gelirse gelsin doğuracağı neticeler dalma aynı olacaktır.

Her Moskof

(Baştarafı 13. Sahifede)

naya gelebilir? Ermenileri tahrik etmede ustalık kazanan Gurubyakov'dan daha başka ne beklenebilir? Gurubyakov'un el altından sinsice yürüttüğü bu hareket yurt dışında ermeni nümayişleri şeklinde devam etmiştir. Ariantin yetkilileri kadar haysiyetli idarecilere sahip olamayışımız bizi teşkilatlı düşmanlar karşısında millet olarak yokuşa sürüklemektedir.

TÜRKİYE'DE UZMAN ADLI CASUSLAR

Rus elçisinin açık ihaneti vanında, ekonomik faaliyetleri kontrol etmek bahanesiyle gönderilen uzmanlar, tam bir casusluk faaliyetlerini icra etmektedirler. Türkiye'de araştırma yapan Rus uzmanlarından bazıları bu hadiseler adları karıştığı için sınır dışı edilmiştir. Fakat bu yetmez. Henüz casuslukları tesbit edilemeyenler de kim bilir nasıl bir faaliyetin içerisinde. Ruslar tarafından işletilen bazı fabrikalarda geçenlerde meydana gelen hadiseler, araştırmacı, mühendis, teknisyen, uzman adlarıyla gönderilenlerin karanlık işler peşinde olduklarının bir ifadesidir. İzmir Ali Ağa Rafinerisinde meydana gelen hadiseler unutulmamalı ve iyi değerlendirilmelidir.

Diğer taraftan İstanbul Metrosunu yapacak olan Ruslar, gönderdikleri uzmanlarla fizibilite raporlarını hazırlamaktadırlar. Böylece İstanbul'un en gizli yerleri kontrol edilmekte ve planı çıkarılmaktadır. Rus uzmanlarına resmi casusluk imkânları verilmektedir. Bu iş için 4 Rus mühendisi ve 140 Rus teknisyeni çalışmaktadır. Bu ihanetler ne zamana kadar devam edecek? Köklü tedbirler ne zaman alınacak? Millet bir Arjantinli kadar da olsa mes'ullerden vatanını seven şahıs arıyor.

(Baştarafı 7. Sahifede)

Kızıl Çin'in B. Milletlere girmek istemesi taktik bir hedeftir. Çin böylece resmen tanınmış olacaktır. Amerika, Çin'i tanımaktan kaçınmaktadır. Çin ise kuşatma politikasındadır. Amerika'ya, Kızıl Çin'i tanımaya zorlamaktadır. Nitekim Latin Amerika'da meydana gelen komünist hareketler Çin güdümli hareketleridir. Meselâ, Şili'de idareyi ele alan komünist Allende, Çin'i tanıyacağını ve diplomatik münasebetler kuracağını belirtmiştir. Bir müddet sonra Amerika, Çin'i tanımaya zorlanacaktır. Çin resmen tanındıktan sonra, dünya hadiselerinde ağırlığını koymaya başlayacaktır. Ondan sonra da asıl hedefine doğru hızla ilerleyecektir. Çin'in yürüttüğü diplomatik faaliyetin gayesi budur.

TÜRKİYE'YE GELİNCE

Kızıl Çin, diplomatik temasları Türkiye ile de yapmakta ve Türkiye'nin Çin'i tanımamasını istemektedir. Bunun yanında bütün komünist basını, Çin'in büyük bir güç olduğunu, dolayısıyla Türkiye'nin de tanınması lazım geldiğini propaganda etmektedir. Ve Türk hariciyesi üzerine baskı yapmak istemektedir. Türk hariciyesinden bu güne kadar Çin hakkında bir ses çıkmamıştır. Ve bu husustaki görüşlerinin ne olduğunu da bilemeyiz. Fakat Türk hariciyesi, Çin meselesini görüşürken nazarı itibara alması gereken bir mesele vardır:

RAMAZAN

(Baştarafı 10. Sahifede)

metlerine muadil bir mala sahip olan her müslüman vacib olur. Sadaka-i - fıtır, orucun kabulüne vesile olduğu için, oruç zekâtı «Zekâtüs-Savm» denir. Ramazan ayında verilmesi vacib olduğu için, Ramazan zekâtı denir. Verenin günahlarını temizlemek için «Zekât'ül-ebdân» bedenlerin zekâtı denir. Bir de yalnızca fitra denir ki, fitrat sadakası «yaratılış atıyyesi» demektir. Dedelerimiz buna, «Baş sağlığı sadakası» derlerdi.

Bu sadaka ictimai nokta-i nazardan büyük bir yardımdır. Yüzbinlerce zengin, yine yüzbinlerce fakire karşı yapacağı bu dini vazife ile, fakirlerin bir zaman için ihtiyaçları giderilir. Bir sevinç ve sürur günü olan bayramlara onlar da sevinç ve sürurla çıkarılır.

Zenginlerde, fakirlere karşı sefkat ve merhamet duyguları gelişir. Fakirlerde de zenginlere karşı sempati ve saygı duyguları çoğalır. Böylece, iki sınıf arasında bağlar iyice perçinlenir, kuvvetlenir. Böyle bir cemiyetin arasına da millet düşmanları hiçbir surette sızamaz ve millete tefrika sokup parçalayamazlar.

Rasulullah (S.A.V) e «Onu tertemiz yapan kişi, muhakkak umduğuna ermiştir.» (8) âyetinden soruldu da: «Bu âyet fıtır zekâtı hakkında nâzil oldu.» cevabını verdiler. (9)

Ebû Davud ve İbnü Mâce'nin rivayet ettikleri bir Hadis'te ise; İbnü Abbas (R.A) buyurdu ki: «Rasulullah (S.A.V), fıtır zekâtını, oruçluyu abes ve fâhiş sözlerinden temizlemek ve fakirleri doyurmak için vacib kıldı. Bir kimse fitrasını bavrâm namazından evvel edâ ederse, işte bu makbul bir zekâttır. Bavrâm namazından sonra verirse, diğer sadakalardan bir sadakadır.» (10)

Netice : Her yönü ile mübarek, feyizli ve bereketli olan ramazan ayı, sadaka-i fitr-ı ile de ictimai yönden çok hayırlı bir yardımlaşmayı, manevî yörden de günahlardan temizlenme ve temin eder.

(1) Tâc'ül-Üsûl fi Ehadis'ir-Rasûl	C:2 Sh: 58
(2) a. g. e.	C:2 Sh: 60
(3) a. g. e.	C:2 Sh: 62
(4) a. g. e.	C:2 Sh: 63
(5) Tecridü Sarih Tercemesi	C:6 Sh: 299
(6) Tâc'ül-Üsûl fi Ehadis'ir-Rasul	C:2 Sh: 46
(7) a. g. e.	C:2 Sh: 63-64
(8) Şems Suresi Âyet : 9	
(9) Tâc'ül-Üsûl fi Ehadis'ir-Rasûl	C:2 Sh: 24
(10) a. g. e.	C:2 Sh: 24

Millî Mücadelemizin STRATEJİSİ

Bütün gizli teşkilatları idarede mahir olan yahudi şefleri, komünist partisi ve ona bağlı bütün teşkilatları idare ederler.

b — Komünist Partisi:

Disiplinli, sağlam ve milletleri idare eden kuvvetli bir teşkilattır. Asıl olarak gizlidir. Siyasî, fikrî, malî ve askerî bir teşkilattır. Bünyesi beynelmilel sionizm aletliğine müsaiiddir.

Devletlerin bütün mekanizmasına komünist partisi hakimdir.

c — Komünist hakimiyetindeki memleketler ve imkanları:

Rusya dahil, bütün komünist hakimiyetindeki milletler, gerçekte komünizme düşmandır. Bu bilhassa Türkistan'da kendini gösterir. Komünizm dahilinde komünist partisi diktatörlüğüne müncer olur. Bu sebepten halk kitleleri tarafından benimsenmez. Ayrıca gayri Rus ve gayri Çin milletler üzerinde de, Rus-Çin emperyalizmine müncer olur. Bu hal önce gayri Rus ve gayri Çin milletlerinin imkânları olduğu takdirde, Rus-Çin emperyalizmi görüşlü komünizmi yıkabileceklerini gösterir.

Rus-Çin emperyalizminin yıkılması zarurettir. Ancak bu yıkımı temin etmek için, harici bir güce ihtiyaç vardır. Türkistan'da yapılan millî kurtuluş hareketleri yardımsız kalmaktadır. Çin ve Rus, Türkistan'daki isyanlar karşısında birleşmektedirler.

Önce bu birleşme imkânını kaldırmak sonra batılıların Türkistan millî davasına maddî ve manevî yardımlarını temin etmek gerekir. Politikamız anti-sionist ve anti-komünist kuvvetlerinden istifade edecek şekilde olmalıdır.

Komünizmi yıkabilmenin yolu, komünizmi benimsemeyen milletlere, yaptıkları kurtuluş hareketinde yardımcı olmaktır. Bu herseyden önce Türkistan için bahis konusudur. Ve güçlü bir Türkiye'nin varlığını gerekli kılar. Komünizme karşı olan bütün güçleri, birleştirmek ve toparlamak zaruridir. Anti-komünist, anti-sionist bir cephe birliği mutlaka lazımdır.

Hülasa, beynelmilel komünizm; beynelmilel, asıl olarak gizli, haklı bir görüşe dayanmayan, disiplinli, milletlerin reddine uğrayan, halen çok güçlü bir emperyalizm dir.

Hedefi:

Dünyayı komünistleştirmektir. Bu hedef beynelmilel yahudiliğin programının II. safhasına tekabül eder.

Mücadele doktrini ve metodu:

Marx'ın ve Lenin'in teorilerine dayanır. En kuvvetli silahı, komünist partisidir. Mücadele doktrini ve metodu, milletler içinde sınıflar savaşını hazırlamaktır. Sınıfların yapacağı bu mücadele milletleri yıpratır ve yorulan milletler komünizmin kucağına düşeceklerdir. Rusya'nın 5. kolu olan komünist partileri halkı, korku ve cesaretsizliğe iteceklerdir, her türlü mücadele vasıtası kullanılarak ve sonunda memleket bir pevk haline gelecektir.

Topyekün ve sınırsız bir mücadele anlayışları vardır. Doktrinleri içtimai sınıf harbi ile ifade edebilir.

13

Memleketlerin bünyesine göre değişen mücadele usulü geliştirmişlerdir. Ummi grevlerden ihtilale, çete savaşlarından iç harbe ve darbeye, tehditler ve terörlerden parlamentoya ve hükümete atlama ve işgal metodlarını geliştirmişlerdir.

Bu mücadele metodlarının etüd edilip mukabillerinin geliştirilmesi zaruridir.

Netice: Düşman kuvvetin karakteristiği, zayıf ve kuvvetli tarafları:

Karakteristiği:

a — Beynelmiledir.

Bütün dünyayı saran bir teşkilattır. Haber alma, verme, tahrik, sabotaj ve diğer mücadeleleri yürütecek bir büyük teşkilattır.

b — Gizlidir.

Komünist partisi teşkilatı gizlidir. Çalışma şekilleri gizlidir.

c — Beynelmielel Sionizm maskesidir. Komünizm açık olarak Slav, Çin, gizli olarak beynelmilel sionizmin aletidir.

Bu sebepten mücadelemiz, millî olduğuna gibi beynelmilel vasıflı, sion Rus, Çin ve emperyalizm alevhtarı olmalıdır.

Kuvvetli noktaları:

a — Gizli

b — Disiplinli

c — Zengin

d — Geniş bir siyasi tecrübeye sahip

e — Yüksek bir askerî ve sinai kuvvete malik olmaktadır

a — Gizli çalışan bölümünün ve teşkilatlarının varlığı, açık çalışan teşekküllere nazaran üstünlüğünü teşkil eder. Gizli olan bir kuvvetle çarpışmak zordur. Gizli çalışan düşmanlara karşı, uygun metodla da cevap verilmelidir.

b — Disiplin:

Komünist partisi, kuvvetli bir disiplinle yürür. Ve ikinci kuvvetli tarafını teşkil eder.

c — Zengin:

Bütün milletlerin servetlerinin sömürülmesinden doğan bir zenginliği vardır. Komünist partisi, servetin büyük bir kısmını alır. Ve bunu dünyayı komünistleştirme gayesinde kullanır.

Bu sebepten yüksek bir malî iktidara sahip olmak, komünizmle mücadelenin temel şartlarından biridir.

d — Geniş bir siyasi tecrübeye sahiptir.

Mücadelenin muhtelif şekilleri üzerinde mütehassıs kadroları vardır. Senelerden beri milletlerin kaderine hakim olma mücadelesi yaptıklarından tecrübelidirler.

Düşmanı yenebilmenin yolu, mücadeleyi düşmandan daha iyi yönetebilecek ehliyetle ve bilgide olmaktadır.

Askerî ve sinai imkânlar:

Rus-Çin emperyalizmi çok yüksek bir askerî ve sinai bir güce yükselmiştir.

Ancak bu gücün büyük bir kısmı gayri Rus ve gayri Çin milletlerden edinilmiştir. Komünizm emperyalizmine karşı hareket edecek bir güç, Rus ordusunda pek çok müttefik bulabilir. II. Cihan harbindeki gibi.

Rus-Çin emperyalizminin askerî ve sinai üstünlüğü bu suretle çökebilir. Zira, Rusya'da sinai, ulaşım ve askeriyede pek çok gayri-Rus millet istihdam edilmektedir.

Düşman askerî ve sinai imkanları şimdilik kuvvetli görünmekle beraber şartlar teşekkül edince yıkılacaktır. Bu arada bizim mümkün olan en yüksek askerî ve sinai imkanı kazanmamız gerekir.

Zayıf Noktaları:

a — Haksız bir inanca istinad etmektedirler.

b — Bir emperyalizm teessüs etmiştir.

Komünizm ne insan fitratına, ne de hakikate uygun değildir. Beynelmielel sionizmin gayelerine vasıta olmak için uydurulmuş, mantıkî ve heyecanlı bir nazariyeden ibarettir.

Bu sebeple, bir cebir rejimi haline gelir. Ve maddî manevî esaretin resmileştiği bir müesseseye doğar.

Komünizmin bütün emperyalist neveleri gibi, hakimiyetinin en yüksek noktasına gelmiştir. Bu sebepten silinecek ve yok olacaktır. İlmen yok oluşa gitmiştir. Ancak bu yok oluş ve milletlerin kurtuluşu, mücadele ile mümkün olacaktır.

II. BÖLÜM

MİLLET DÜŞMANLARININ MİLLETİMİZİN İMKAN VE KABİLİYETLERİ ÜZERİNDEKİ TESİRLERİ VE ÇALIŞMALARI

Bu çalışmalar, Beynelmielel Sionizmin ve maşalarının idare ettiği masonluk ve komünizm faaliyetleridir. Ayrıca hristiyanlaşırma faaliyetleri de başka kaynaklarca idare edilmektedir.

Beynelmielel kuvvetlerin, içimizdeki maskeli teşkilatları, çalışmaları ve müessiriyetleri bilinmelidir ki, mücadelemizin esasları belli olsun.

TÜRKİYE'DEKİ MASONLUK

Sultan III. Ahmed devrinde kurulmuş, III. Selim zamanında kuvvetlenmiş ve Kırım harbi sırasında sayıları artmıştır. 1908 Hareketini yapmış, Osmanlı İmparatorluğu nu yıkmış bir harekettir. Lozan'dan sonra Beynelmielel Yahudiliğin siyasi ve iktisadi hayata hakim olmalarını temin etmiştir.

15 Ekim 1935 tarihinde kapatıldığında, Tan gazetesinde açıklanan temerküz mahalleri:

1) İstanbul 2) Ankara 3) Gaziantep 4) Adana 5) İzmir 6) Muğla 7) Bursa 8) Elazığ 9) Malatya ve Diyarbakır, Samsun ve Antakya'dan ibaretti.

1935 de İstanbul'daki masonlar 2400 kadar idi.

Bugün Türkiye'de 38 Mason locası faaliyet halindedir. Bu locaların 24 tanesi İstanbul'da 8'i Ankara'da, 6'sı İzmir'de bulunmaktadır. (Devamı Gelecek Sayıda)

Aydan Post Moskottan Dost

Milletimiz, Albay Denli'yi ancak 20 gün sonra iade eden Rusun samimiyetine inanmamaktadır.

Rusya U-8 uçağının radar oyunlarıyla Gümrü'ye indirilmesinden sonra tevkif ettiği Türk albayını 20 günlük bir tutuklamadan sonra serbest bırakmıştır.

U-8 uçağının Gümrü'ye inmesini soğuk harb malzemesi olarak kullanan, Türkiye'yi ittifaklarından ayırmak için vesile ittihaz eden Rusyanın bu dönüşünün sebebi nedir?

Şimdi bu sorunun cevabını verelim. Rusya jeopolitiği icabı Orta Şark'a inmek mecburiyetindedir. Bu hedefe ulaşma sınavında en büyük engel Türkiye olmaktadır. Onun için Rusya bütün imkanlarını kullanmak suretiyle Türkiye'yi saf dışı etmek isteyecektir. Son hadiseler Rusyanın bu politikasını ortaya koymaktadır. Önceden kullandığı tehdit ve korkutma politikası başarıya ulaşmadığı için güler yüzlü davranmağa başlamıştır. Daha önceki sayılarımızda açıkladığımız gibi Rusya Türkiye'ye ekonomik ve mali yardımlar yapmaktadır. Ve Türk hariciyesinin marifetiyle politik bir yakınlaşma meydana gelmektedir. Eğer Rusya bir dönüşüm yapmayıp gene eski politikasına devam

etmiş olsaydı, ulaşmak istediği hedefler suya düşecekti. İhanetlerini gizliyelebilmek için her türlü ikiyüzlülüğü yapmak Rus politikasının esaslarındandır. Bu mesele de böyle olmuştur.

Rusyanın giriştiği samimiyet ten uzak olan davranışlar Türk hariciyesini düşünmeğe sevk etmemelidir. Çünkü Beynelmîl politikaların dümen suyunda giden, «Siz nederseniz o olsun» dan başka hiçbir görüş beyan edemeyen Türk hariciyesi, Rusyanın altın tas içerisinde sunduğu zehire kanmaktadır.

Beyler; Artık millet uyanmaktadır. Ve gerçekleri görmeğe başlamıştır. Onun için başkalarının kör bir aleti olmayı bırakıp, milletin isteklerine kulak vermelsiniz. Son U-8 hadiseleri karşısında kayıtsız kalmış olmanız millet üzerinde büyük bir itimatsızlık meydana getirmiştir.

Ve biz deriz ki: Albay Denli'nin iadesi hakkında Rusyanın bize karşı takındığı tavırlar ve uygulamış olduğu tedhiş politikası hariciyemizi Moskova ile olan münasebetlerinde intibaha sevk etmemelidir.

Millet artık milli bir politikanın zaruretiye inanmaktadır...

Son Tevkifler Komünistlerde Panik Uyandırdı

Komünistler için en kıymetli elemanlar, hücre komünistleridir. Onun için senelerden beri Türkiye'de Gizli Komünist Partisi tarafından «hücre komünisti» yetiştirilir. Hücrede yetişen komünistler, işçileri ve talebeleri tahrik ederler, bir ihtilalin maşası haline getirirler. Türkiye'de bugün komünist hareketlerin başında hücre komünistleri vardır. Bugün de hücre faaliyetine devam etmektedirler. Bir fakültenin an fisinde, bir evde, bir lokalde, bir çay bahçesinde Marx, Engels, Lenin ve Mao gibi komünist şeflerin eserleri okutulur, ezberletilir. Bu toplantıları yönetenler çoğu kere gayri millî Rum, Ermeni ve Yahudilerdir.

Bu toplantılardan birisi geçtiğimiz hafta polis tarafından basılmış ve başlarında Gizli komünist Partisinden Rasuh Nuri İleri'nin bulunduğu 24 kişilik bir komünist hitlâci grubu, Lenin'in komünistlere taktik veren «Ne Yapmalı» isimli kitabını okurlarken yakalanmışlardır. Adliye'ye teslim edilen komünistler, gariptir ki serbest bırakılmışlardır. Ayrıca yapılan aramada bazı yasak komünist eserler de ele geçmiştir. Bu baskınlar komünist yayınevlerine de yapılsa, ele pekçok komünist eserin geçeceği açıktır. Emniyet yetkililerinden uyanıklık bekliyoruz.

Yahudi Düşmanlığının Bağdaşmadığını Bilmelidir

Bundan bir müddet önce, Irak hükümetinin Sovyetler Birliğinden çeşitli malzame satın alacağı bildirilmiştir. Son günlerde yine Irak hükümetinin Türkiye'den alacağı malzemelerin mutlaka Türk işçisi tarafından yapılmasını istediği yabancı sermayenin iştirakiyle yapılan malları almayacağı açıklanmıştır.

Şüphesiz Türk-Irak ticaretinin geliştirilmesi elzemdir. Hele hele Türkiye'den yerli mal almak istemek çok samimi bir işiştir. Irak hükümetinin bu davranışı müsbettir. Ancak Sovyetlerle işbirliği mevcut durum itibarıyla menfidir.

Müslüman ülkeler arasında müsbet yönde her türlü siyasî, ekonomik, ve kültürel temaslar tasviv görür. Lakin bu temaslar yapılırken, komünist ülkelerle de sıkı-fıkı dostluk kurmak üzüntü vericidir. Komünizmin beynelmîl Yahudi-liğün maske bir sistemi olduğu vakıası artık iyice bilinmelidir. Şahsında Arap milletini hiç bir zaman temsil etmediğine inandığımız Nasır'ın akibeti ne oldu? Her gün Moskova seferleri tertipleyip, Brejnev'le samimi pozlar çektiren Cemal Abdülnasır, 2 milyonluk İsrail'e karşı 6 gün savaşlarında perişan oluşunu televizyonda hüngür hüngür ağlamak suretiyle mazlum halkına unutturmak istiyordu. Nasır, Rus dostluğunun kurbanı olmuş en yakın misaldir.

Sovyetler Çekoslovakya'da, Polonya'da dahi temel sanayi kurmamışlardır. Kaldiki sempatizanları durumundaki ülkelerde temel sanayi kursunlar. Orta-Doğu buhranında da, Mısır SAM-235 füzelerini ısrarla talep etmesine rağmen, Kremlin oyalama taktiğini uyguluyarak, füzeleri vermemiştir. Çekoslovakya'nın, Polonya'nın, Macaristanın ihracattan elde ettiği gelirin her kuruşunun, Komünist Partisi efinde olduğu bilinmiyor mu?

İslâm ülkeleri kurtulmalıdır. Kurtuluş ise, ancak İslâm'a dönmek, İslâmî dosdoğru anlamakla, müslüman ülkeler arasındaki işbirliğinin geliştirilmesi ile mümkün olacaktır.

Ürdün Gerillaları Papazların İsi Ne Arasında Hristiyan

İşan hristiyan misyonerleri de yukardaki geleneğe uyuyorlar.

Habeş kralı Selaseyinin hristiyanlığı, Ürdün kralı Hüseyin'in karısından köpeğine kadar herşeyinin İngiliz olması, Arafat'ın annesinin yahudi oluşu, Habbas'ın komünist olması ne ile izah edilebilir? Arap alemi nin felaketini liderlerinin bu vasıflarıyla değerlendirmek gerek.

Unutulmamalıdır: İsrail'e karşı verilen bir mücadele Lenin'in fotoğraflarıyla, Mao'nun direktifleriyle, ortodoks din adamlarının sözde teşvikleriyle hiç bir zaman başarıya ulaşamaz, zaten ulaşmadığı görülmüştür.

DİKKAT

Komünizmin İğrenç İstismar oyunları

Komünist partisi diktasına karşı çıkan J.P. Sartre'ın, Macar ihtilâlinde önceki bir eseri oynanıyor.

Dostlar tiyatrosu bu mevsim Jean Paul Sartre'ın «Nekrasof» isimli eserini oynamaya başladı. Bu komedi, halkı anti-komünist propogandayla istismar eden bir dolandırıcıyı konu ediniyor. Oyun, Fransız komünistleri tarafından hayli propoganda edilmiştir. Aynı hareket tarzını bizdeki komünistlerde benimsemeye çalışıyor.

Jean Paul Sartre, Macar ihtilâlinin kanla bastırılmasından sonra komünizmden dönmüş, komünizmi hicvetmiş ve komünist partisi diktası ile alay etmiştir. J. Paul Sartre'ın komünizm hakkındaki fikirlerinde henüz bir değişiklik bulunmamaktadır. Ve hala komünizmi hicveder mahiyette yazıları çıkarmasına rağmen komünistlerin. Jean Paul Sartre istismar etmeleri tipik komünist taktiklerindendir. Aynı hadiseye Çinde'de şahit oluyoruz.

Çin Komünistleri tarafından «Çinin Gorkisi» diye alkışlanan Lu Hsun evvelce komünist aleyhtarı idi. Kuvvetli kalemle komünizmi çirkin kılıklara sokar, onun, milletler üzerindeki zulmünü dile getirirdi. Lu'nun yayın yolu ile itibardan düşürülebiyecek kadar şöhretli ve nüfuzlu olduğunu komünistlere anlatan Miss Samedley (Amerikalı bir komünist kadın) onlara Lu'yu kazanmaya çalışmalarını tavsiye etti. Bu tavsiye kabul edildi. Lu'nun 50. doğum yılı komünistler tarafından kutlandı. Yine komünistler tarafından hakkında «Uzak Doğu'da devrimci Edebiyatın Babası» diye yazılar yazıldı. Bütün bu yapılanlar Lu'yu memnun ediyordu. Neticede Solcu Yazılar Birliğine davet edildi. O, bu teklifi kabul etmedi. Büyük ısrarlara rağmen sadece ismen üye olmayı kabul etti. Yapılan başkanlık teklifini de reddetti. Lu Hsun «Komünistler benim adıma öldükten sonra bile istismar edecekler.» derdi. Tahmininde yanılmamıştı. Öldükten sonra. Lu Hsun'u «Komünist allesinin dostu» olarak tanıttılar.

Jean Paul Sartre'da Çin'de görülen hadisenin benzeri bir halde istismar ediliyor. Komünist olmadığı halde, beynelmîl yahudilik tarafından yapılan propogandasından kazandığı şöhretinden komünistler faydalanıyor. Türkiye'deki komünistler'de aynı taktiğe başvuruyorlar. Türkiye'de komünistler hangi metotlarla çalışmaktadırlar? Kimin hesabına kafa yormaktadırlar? Artık bu durum anlaşılmalıdır.

MAZLUM TÜRKLER YU NANISTANA İADE EDİLİR- KEN BİR KOMÜNİST TÜRK VATANDAŞLIĞINDAN ÇIKARILAMADI

Almanya'da Alman Türk Öğrencileri Federasyonu başkanı olan komünist Hakkı Keskin, askerlik yapmak istemediği ve Almanya'da talebeler ve türk işçileri arasında, yıkıcı sol propaganda yaptığı için Türk vatandaşlığından çıkarıldığı bir müddet önce açıklanmıştı. Fakat Almanya'da haham sakallı komünistlerle işbirliği yapan, Hakkı Keskin için, Türkiye'de gayri millî basın tarafından geniş kampanya açıldı. Ve sol basının devamlı baskısı neticesinde idareciler Hakkı Keskin'in Türk vatandaşlığından çıkarılamadığını açıklamak zorunda kaldılar. Uydurma ve sonradan tedarik edilen raporlarla Hakkı Keskin'in rahatsızlığı ileri sürülerek daha önce verilen karar idareciler tara-

findan geri alındı. Bu hadise gayri millî basının idarecileri ne derece tesiri altına aldığını göstermektedir. Ne var ki bu olay Türkiye'de yeni bir şey değildir. 1952 senesinde, Yahudi dönmesi Ahmed Emin Yalman'ın öncülüğünde açılan kampanya ile Nazım Hikmet'in serbest bırakılması, fazla şiştiği gerekçesiyle, komünist Şadi Alkılıç'ın tahliye edilmesi, ve daha geçen aylarda, sıkı yönetimin gayri meşru olduğuna fetva verilecek kadar ileri gidilmesi, hep aynı sol basının gayretiyle olmuştur.

Nazım Hikmet'in serbest bırakılması için açılan kampanyaya imza atan gafillerden bazıları, ancak Nazım Hikmet Rusya'ya kaçtıktan sonra uyanmışlardır.

Biz idarecilerden bir an önce uyanmalarını ve gayri millî basının umumî efkârı yanıltması neticesi verilen tavizlere bir son vermesini istiyoruz.